

Preuzeto iz elektronske pravne baze **Paragraf Lex**

Ukoliko ovaj propis niste preuzeli sa Paragrafovog sajta ili niste sigurni da li je u pitanju važeća verzija propisa, poslednju verziju možete naći [OVDE](#).

ZAKON

O POREZU NA DOBIT PRAVNIH LICA

("Sl. glasnik RS", br. 25/2001, 80/2002, 80/2002 - dr. zakon, 43/2003, 84/2004, 18/2010, 101/2011, 119/2012, 47/2013, 108/2013, 68/2014 - dr. zakon, 142/2014, 91/2015 - autentično tumačenje, 112/2015, 113/2017, 95/2018, 86/2019, 153/2020 i 118/2021)

Deo prvi PORESKI OBVEZNIK

Vrste poreskih obveznika

Član 1

Poreski obveznik poreza na dobit pravnih lica (u daljem tekstu: poreski obveznik) je privredno društvo, odnosno preduzeće, odnosno drugo pravno lice koje je osnovano radi obavljanja delatnosti u cilju sticanja dobiti.

Poreski obveznik je i zadruga koja ostvaruje prihode prodajom proizvoda na tržištu ili vršenjem usluga uz naknadu.

Poreski obveznik je, u skladu sa ovim zakonom, i drugo pravno lice koje nije osnovano radi ostvarivanja dobiti, već je u skladu sa zakonom osnovano radi postizanja drugih ciljeva utvrđenih u njegovim opštim aktima, ako ostvaruje prihode prodajom proizvoda na tržištu ili vršenjem usluga uz naknadu (u daljem tekstu: nedobitna organizacija).

Nedobitnom organizacijom iz stava 3. ovog člana naročito se smatraju: ustanova čiji je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave; politička organizacija; sindikalna organizacija; komora; crkva i verska zajednica; udruženje; fondacija i zadužbina.

Izuzetno od st. 1. do 3. ovog člana, pravno lice koje, u skladu sa zakonom kojim se uređuje oporezivanje posebnim porezom po tonaži broda, ispunjava uslove i opredeli se da, u skladu sa tim zakonom, umesto poreza na deo dobiti, plaća poseban porez po tonaži broda, za taj deo dobiti nije poreski obveznik u skladu sa ovim zakonom.

Rezidenti i nerezidenti

Član 2

Poreski obveznik iz člana 1. ovog zakona je rezident Republike Srbije (u daljem tekstu: rezidentni obveznik) koji podleže oporezivanju dobiti koju ostvari na teritoriji Republike Srbije (u daljem tekstu: Republika) i izvan nje.

Rezidentni obveznik je, u smislu ovog zakona, pravno lice koje je osnovano ili ima mesto stvarne uprave i kontrole na teritoriji Republike.

Član 3

Nerezident Republike (u daljem tekstu: nerezidentni obveznik) podleže oporezivanju dobiti koju ostvari poslovanjem preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi na teritoriji Republike na način propisan ovim zakonom, ukoliko međunarodnim ugovorom o izbegavanju dvostrukog oporezivanja nije drukčije uređeno.

Nerezidentni obveznik je, u smislu ovog zakona, pravno lice koje je osnovano i ima mesto stvarne uprave i kontrole van teritorije Republike.

Član 3a

Za potrebe primene odredbi ovog zakona, jurisdikcijom sa preferencijalnim poreskim sistemom smatra se teritorija sa poreskim suverenitetom na kojoj se primenjuje zakonodavstvo koje pruža mogućnosti za značajno manje poresko opterećenje dobiti pravnih lica, bilo svih pravnih lica ili onih koja ispunjavaju posebne uslove, kao i dividendi koje ona raspodeljuju svojim osnivačima u poređenju sa onim predviđenim odredbama ovog zakona i zakona koji uređuje oporezivanje dohotka građana, odnosno za onemogućavanje ili otežavanje utvrđivanja stvarnih vlasnika pravnih lica od strane poreskih organa Republike Srbije i onemogućavanje ili otežavanje utvrđivanja onih poreskih činjenica koje bi bile od značaja za utvrđivanje poreskih obaveza prema propisima Republike Srbije (u daljem tekstu: jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom).

Nerezidentnim pravnim licem iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom smatra se nerezidentno pravno lice koje:

- 1) je osnovano na teritoriji jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom, ili
- 2) ima registrovano sedište na teritoriji jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom, ili
- 3) ima sedište uprave na teritoriji jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom, ili
- 4) ima mesto stvarne uprave na teritoriji jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom.

Stav 2. ovog člana se ne primenjuje u slučaju da se nerezidentno pravno lice može smatrati rezidentom druge države ugovornice za potrebe primene međunarodnog ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja između te države i Republike Srbije.

Za potrebe primene stava 1. ovog člana ministar finansija utvrđuje listu jurisdikcija sa preferencijalnim poreskim sistemom.

Član 4

Stalna poslovna jedinica je svako stalno mesto poslovanja preko kojeg nerezidentni obveznik obavlja delatnost, a naročito:

1. ogranak;
2. pogon;
3. predstavništvo;
4. mesto proizvodnje, fabrika ili radionica;
5. rudnik, kamenolom ili drugo mesto eksploatacije prirodnog bogatstva.

Stalnu poslovnu jedinicu čine i stalno ili pokretno gradilište, građevinski ili montažni radovi, ako traju duže od šest meseci, i to:

- a) jedna od više izgradnji ili montaža koje se uporedno obavljaju, ili
- b) nekoliko izgradnji ili montaža koje se obavljaju bez prekida jedna za drugom.

Ako lice, zastupajući nerezidentnog obveznika, ima i vrši ovlašćenje da zaključuje ugovore u ime tog obveznika, smatra se da nerezidentni obveznik ima stalnu poslovnu jedinicu u pogledu poslova koje zastupnik vrši u ime obveznika.

Ne postoji stalna poslovna jedinica ako nerezidentni obveznik obavlja delatnost preko komisionara, brokera ili bilo kog drugog lica koje, u okviru vlastite delatnosti, posluje u svoje ime, a za račun obveznika.

Stalnu poslovnu jedinicu ne čini ni:

1. držanje zaliha robe ili materijala koji pripadaju nerezidentnom obvezniku isključivo u svrhu skladištenja, prikazivanja ili isporuke, kao ni korišćenje prostorija isključivo za to namenjenih;
2. držanje zaliha robe ili materijala koji pripadaju nerezidentnom obvezniku isključivo u svrhu prerade u drugom preduzeću ili od strane preduzetnika;
3. držanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu nabavljanja robe ili prikupljanja informacija za potrebe nerezidentnog obveznika, kao ni u svrhu obavljanja bilo koje druge aktivnosti pripremnog ili pomoćnog karaktera za potrebe nerezidentnog obveznika.

Član 5

Nerezidentni obveznik koji obavlja delatnost na teritoriji Republike poslovanjem preko stalne poslovne jedinice koja vodi poslovne knjige u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo (ogranak i drugi organizacioni delovi nerezidentnog obveznika koji obavljaju delatnost), oporezivu dobit utvrđuje u skladu sa ovim zakonom i podnosi za stalnu poslovnu jedinicu poreski bilans i poresku prijavu.

Nerezidentni obveznik koji obavlja delatnost preko stalne poslovne jedinice koja ne vodi poslovne knjige u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo, dužan je da vodi u toj stalnoj poslovnoj jedinici evidenciju kojom se obuhvataju svi podaci o prihodima i rashodima, kao i drugi podaci od značaja za utvrđivanje dobiti koju ta jedinica ostvaruje poslovanjem na teritoriji Republike, i da podnosi poreski bilans i poresku prijavu.

Poreski bilans i poresku prijavu podnosi i nerezidentni obveznik koji delatnost na teritoriji Republike obavlja preko stalne poslovne jedinice koja se saglasno međunarodnom ugovoru o izbegavanju dvostrukog oporezivanja ne smatra stalnom poslovnom jedinicom.

Deo drugi PORESKA OSNOVICA

Oporeziva dobit

Član 6

Osnovica poreza na dobit pravnih lica je oporeziva dobit.

Oporeziva dobit utvrđuje se u poreskom bilansu usklađivanjem dobiti obveznika iskazane u bilansu uspeha, koji je sačinjen u skladu sa međunarodnim računovodstvenim standardima (u daljem tekstu: MRS), odnosno međunarodnim standardima finansijskog izveštavanja (u daljem tekstu: MSFI), odnosno međunarodnim standardom finansijskog izveštavanja za mala i srednja pravna lica (u daljem tekstu: MSFI za MSP) i propisima kojima se uređuje računovodstvo, na način utvrđen ovim zakonom.

Oporeziva dobit obveznika koji, prema propisima kojima se uređuje računovodstvo, ne primenjuje MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP, utvrđuje se u poreskom bilansu usklađivanjem dobiti obveznika, iskazane u skladu sa načinom priznavanja, merenja i procenjivanja prihoda i rashoda koji propisuje ministar finansija, na način utvrđen ovim zakonom.

Usklađivanje rashoda

Član 7

Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se rashodi u iznosima utvrđenim bilansom uspeha, u skladu sa MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP, kao i propisima kojima se uređuje računovodstvo, osim rashoda za koje je ovim zakonom propisan drugi način utvrđivanja.

Za utvrđivanje oporezive dobiti obveznika koji, prema propisima kojima se uređuje računovodstvo, ne primenjuje MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP, priznaju se rashodi utvrđeni u skladu sa načinom priznavanja, merenja i procenjivanja rashoda koji propisuje ministar finansija, osim rashoda za koje je ovim zakonom propisan drugi način utvrđivanja.

Član 7a

Na teret rashoda ne priznaju se:

- 1) troškovi koji se ne mogu dokumentovati;
- 2) ispravke vrednosti pojedinačnih potraživanja od lica kome se istovremeno duguje, do iznosa obaveze prema tom licu;
- 3) pokloni i prilozima dati političkim organizacijama;
- 4) pokloni čiji je primalac povezano lice iz člana 59. ovog zakona;
- 5) kamate zbog neblagovremeno plaćenih poreza, doprinosa i drugih javnih dažbina;
- 5a) troškovi postupka prinudne naplate poreza i drugih dugovanja, troškovi poreskoprekršajnog postupka i drugih prekršajnih postupaka koji se vode pred nadležnim organom;
- 6) novčane kazne koje izriče nadležni organ, ugovorne kazne i penali;
- 7) zatezne kamate između povezanih lica;
- 8) troškovi koji nisu nastali u svrhu obavljanja poslovne delatnosti, ako ovim zakonom nije drukčije uređeno.

Član 8

Troškovi materijala i nabavna vrednost prodate robe priznaju se u iznosima obračunatim primenom metode ponderisane prosečne cene ili FIFO metode.

U pogledu nabavne cene materijala i vrednosti robe nabavljenih od povezanih lica primenjuju se odredbe člana 61. ovog zakona.

Član 9

Troškovi zarada, odnosno plata, priznaju se u iznosu obračunatom na teret poslovnih rashoda.

Primanja zaposlenog koja se, u smislu zakona kojim je uređeno oporezivanje dohotka građana, smatraju zaradom, uključujući i primanja na koja se do iznosa propisanog tim zakonom ne plaća porez na zarade, priznaju se kao rashod u poreskom bilansu u poreskom periodu u kome su isplaćena, odnosno realizovana.

Član 9a

Obračunate otpremnine i novčane naknade zaposlenom po osnovu odlaska u penziju ili prestanka radnog odnosa po drugom osnovu, priznaju se kao rashod u poreskom bilansu u poreskom periodu u kome su isplaćene.

Član 10

Amortizacija stalnih sredstava priznaje se kao rashod u iznosu i na način utvrđen ovim zakonom.

Stalna sredstva iz stava 1. ovog člana obuhvataju materijalna sredstva čiji je vek trajanja duži od jedne godine i koja se saglasno propisima kojima se uređuje računovodstvo i MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP, u poslovnim knjigama obveznika priznaju kao stalna sredstva, osim prirodnih bogatstava koja se ne troše, kao i nematerijalna sredstva, osim goodwill-a.

Sredstva iz stava 2. ovog člana, osim nematerijalnih sredstava, razvrstavaju se u pet grupa sa sledećim amortizacionim stopama:

- 1) I grupa 2,5%;
- 2) II grupa 10%;
- 3) III grupa 15%;
- 4) IV grupa 20%;
- 5) V grupa 30%.

Amortizacija za stalna sredstva razvrstana u I grupu utvrđuje se primenom proporcionalne metode, na osnovicu koju čini nabavna vrednost sredstva, za svako stalno sredstvo posebno, a u slučaju kada su stalna sredstva iz ove grupe stečena u toku poreskog perioda, utvrđuje se primenom proporcionalne metode srazmerno vremenu od kada je započet obračun amortizacije do kraja poreskog perioda.

Amortizacija za stalna sredstva razvrstana u grupe II-V utvrđuje se primenom degresivne metode na vrednost sredstava razvrstanih po grupama.

Osnovicu za amortizaciju iz stava 5. ovog člana u prvoj godini čini nabavna vrednost, a u narednim periodima neotpisana vrednost.

Stalna sredstva razvrstana u I grupu jesu nepokretnosti.

Izuzetno, stalna sredstva koja se sastoje iz nepokretnih i pokretnih delova, razvrstavaju se po grupama shodno načinu na koji su evidentirana u poslovnim knjigama obveznika u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo.

Amortizacija nematerijalnih sredstava vrši se primenom proporcionalne metode srazmerno veku trajanja koji je opredeljen momentom priznavanja tih sredstava u poslovnim knjigama obveznika u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo i MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP, na osnovicu koju čini nabavna vrednost svakog sredstva posebno.

Ministar finansija bliže uređuje način razvrstavanja stalnih sredstava iz stava 3. ovog člana po grupama, vrstu nematerijalnih sredstava, kao i način utvrđivanja amortizacije.

Član 10a

U slučaju da je stalno sredstvo na koje se primenjuju odredbe člana 10. ovog zakona nabavljeno iz transakcije sa povezanim licem iz člana 59. ovog zakona, osnovicu za njegovu amortizaciju čini manji od sledeća dva iznosa:

- 1) transferna nabavna cena stalnog sredstva u smislu člana 59. ovog zakona;
- 2) nabavna cena stalnog sredstva utvrđena primenom principa "van dohvata ruke" u smislu čl. 60. i 61. ovog zakona.

Član 10b

Amortizacija stalnih sredstava priznaje se kao rashod u iznosu i na način utvrđen ovim zakonom.

Stalna sredstva iz stava 1. ovog člana obuhvataju materijalna i nematerijalna sredstva čiji je vek trajanja duži od jedne godine i koja se saglasno propisima kojima se uređuje računovodstvo i MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP, u poslovnim knjigama obveznika priznaju kao stalna sredstva, osim prirodnih bogatstava koja se ne troše i goodwill-a.

Stalna sredstva iz stava 2. ovog člana, osim nematerijalnih sredstava, razvrstavaju se u pet grupa sa sledećim amortizacionim stopama:

- 1) I grupa 2,5%;
- 2) II grupa 10%;
- 3) III grupa 15%;
- 4) IV grupa 20%;
- 5) V grupa 30%.

Amortizacija stalnih sredstva iz stava 3. ovog člana utvrđuje se primenom proporcionalne metode, na osnovicu koju čini nabavna vrednost sredstva, za svako stalno sredstvo posebno, a u slučaju kada su stalna sredstva stečena u toku poreskog perioda, utvrđuje se primenom proporcionalne metode srazmerno vremenu od kada je započet obračun amortizacije do kraja poreskog perioda.

Ukoliko je amortizacija stalnih sredstava, u skladu sa propisima o računovodstvu i MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP (u daljem tekstu: računovodstvena amortizacija), utvrđena u iznosu nižem od onog koji bi bio utvrđen primenom stopa iz stava 3. ovog člana, kao rashod se priznaje računovodstvena amortizacija.

Stalna sredstva koja se sastoje iz nepokretnih i pokretnih delova, razvrstavaju se po grupama shodno načinu na koji su evidentirana u poslovnim knjigama obveznika u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo.

Amortizacija investicionih nekretnina koje se nakon početnog priznavanja u poslovnim knjigama obveznika vrednuju po metodi fer vrednosti, utvrđuje se primenom stope iz stava 3. tačka 1) ovog člana na nabavnu vrednost.

Amortizacija nematerijalnih sredstava priznaje se kao rashod u iznosu računovodstvene amortizacije.

Ministar finansija bliže uređuje način razvrstavanja stalnih sredstava iz stava 3. ovog člana po grupama, vrste nematerijalnih sredstava, kao i način utvrđivanja amortizacije.

Čl. 11-14

(Brisani)

Član 15

Kao rashod u poreskom bilansu obveznika priznaju se izdaci u zbirnom iznosu najviše do 5% od ukupnog prihoda za:

- 1) zdravstvene, obrazovne, naučne, humanitarne, verske i sportske namene, zaštitu životne sredine, kao i davanja učinjena ustanovama, odnosno pružaocima usluga socijalne zaštite osnovanim u skladu sa zakonom koji uređuje socijalnu zaštitu;
- 2) humanitarnu pomoć, odnosno otklanjanje posledica nastalih u slučaju vanredne situacije, koji su učinjeni Republici, autonomnoj pokrajini, odnosno jedinici lokalne samouprave.

Izdaci iz stava 1. tačka 1) ovog člana priznaju se kao rashod samo ako su izvršeni licima registrovanim, odnosno osnovanim za te namene u skladu sa posebnim propisima, koja navedena davanja isključivo koriste za obavljanje delatnosti iz stava 1. tačka 1) ovog člana.

Izdaci za ulaganja u oblasti kulture, uključujući i kinematografsku delatnost, priznaju se kao rashod u iznosu najviše do 5% od ukupnog prihoda.

Članarine komorama, savezima i udruženjima priznaju se kao rashod u poreskom bilansu najviše do 0,1% ukupnog prihoda.

Članarine čija je visina propisana zakonom priznaju se kao rashod u iznosu koji je propisan zakonom.

Izdaci za reprezentaciju priznaju se kao rashod u iznosu do 0,5% od ukupnog prihoda.

Bliže propise o tome šta se u smislu ovog zakona smatra ulaganjem u oblasti kulture donosi ministar nadležan za poslove kulture, po pribavljenom mišljenju ministra finansija.

Član 16

Na teret rashoda priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja koja se u skladu sa propisima o računovodstvu i MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP iskazuju kao prihod, osim potraživanja iz člana 7a tačka 2) ovog zakona, pod uslovom:

- 1) da se nesumnjivo dokaže da su ta potraživanja prethodno bila uključena u prihode obveznika;
- 2) da su ta potraživanja u knjigama poreskog obveznika otpisana kao nenaplativa;
- 3) da poreski obveznik pruži dokaze da su potraživanja utužena, odnosno da je pokrenut izvršni postupak radi naplate potraživanja, ili da su potraživanja prijavljena u likvidacionom ili stečajnom postupku nad dužnikom.

Na teret rashoda priznaje se i otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja koja se u skladu sa propisima o računovodstvu i MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP ne iskazuju kao prihod, osim potraživanja iz člana 7a tačka 2) ovog zakona, ukoliko obveznik ispuni uslove propisane odredbama stava 1. tač. 2) i 3) ovog člana.

Izuzetno od st. 1. i 2. ovog člana, na teret rashoda priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja, pod uslovom da su ta potraživanja obuhvaćena finansijskim restrukturiranjem, sprovedenim na način propisan zakonom koji uređuje sporazumno finansijsko restrukturiranje privrednih društava.

Izuzetno od st. 1. i 2. ovog člana, na teret rashoda priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja koja su obuhvaćena usvojenim unapred pripremljenim planom reorganizacije, koji je potvrđen pravosnažnim rešenjem donetim u skladu sa zakonom kojim se uređuje stečaj.

Na teret rashoda priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja za koja su ispunjeni uslovi iz stava 1. tač. 1) i 2), odnosno stava 2. ovog člana, pod uslovom da su troškovi utuženja pojedinačnog dužnika veći od ukupnog iznosa potraživanja od tog dužnika.

Pod troškovima utuženja u smislu stava 5. ovog člana smatraju se takse i drugi javni prihodi koji se plaćaju za podnošenje tužbe u skladu sa Zakonom kojim se uređuju sudske takse.

Na teret rashoda priznaje se ispravka vrednosti pojedinačnih potraživanja iz st. 1. i 2. ovog člana, ako je od roka za njihovu naplatu, odnosno realizaciju, do kraja poreskog perioda prošlo najmanje 60 dana.

Za iznos rashoda po osnovu ispravke vrednosti pojedinačnih potraživanja iz stava 7. ovog člana koji su bili priznati u poreskom bilansu, uvećavaju se prihodi u poreskom bilansu u poreskom periodu u kome obveznik izvrši otpis vrednosti istih potraživanja, ako nije kumulativno ispunio uslove iz stava 1, odnosno stava 2, odnosno iz stava 5. ovog člana.

Rashod koji nije bio priznat po osnovu ispravke vrednosti pojedinačnih potraživanja u poreskom periodu u kom je iskazan, priznaje se u poreskom periodu u kom su ispunjeni uslovi iz stava 1, odnosno stava 2, odnosno stava 7. ovog člana.

Sva otpisana, ispravljena i druga potraživanja iz st. 1, 2, 3, 4, 5, 7. i 9. ovog člana koja su priznata kao rashod, a koja se kasnije naplate ili za koja poverilac povuče tužbu, predlog za izvršenje, odnosno prijavu potraživanja, u momentu naplate ili povlačenja tužbe, predloga za izvršenje, odnosno prijave potraživanja, ulaze u prihode poreskog obveznika.

Sva otpisana, ispravljena i druga potraživanja koja nisu priznata kao rashod, a koja se kasnije naplate, u momentu naplate ne ulaze u prihode poreskog obveznika.

Član 16a

Na teret rashoda priznaje se gubitak od prodaje pojedinačnih potraživanja u iznosu koji je iskazan u bilansu uspeha obveznika, u poreskom periodu u kome je izvršena prodaja tih potraživanja.

U slučaju da je po osnovu potraživanja iz stava 1. ovog člana izvršena ispravka vrednosti koja je priznata kao rashod u nekom od prethodnih poreskih perioda u skladu sa članom 16. stav 7. i članom 22a stav 1. ovog zakona, takav rashod ostaje priznat bez obaveze ispunjenja uslova iz člana 16. stav 1. tačka 3), odnosno člana 16. stava 2. ovog zakona.

Čl. 17 i 18

(Brisani)

Član 19

Na teret rashoda u poreskom bilansu priznaju se ukupno obračunate kamate, izuzev kamata zbog neblagovremeno plaćenih poreza, doprinosa i drugih javnih dažbina.

U slučaju kredita od povezanih lica, obračunata kamata umanjice se na način predviđen u članu 62. ovog zakona.

Član 20

Kamata i pripadajući troškovi po osnovu zajma odobrenog stalnoj poslovnoj jedinici iz člana 4. ovog zakona od strane njene nerezidentne centrale ne priznaju se kao rashod u poreskom bilansu stalne poslovne jedinice.

Naknada po osnovu autorskog i srodnih prava i prava industrijske svojine, koju stalna poslovna jedinica iz člana 4. ovog zakona isplaćuje svojoj nerezidentnoj centrali, ne priznaje se kao rashod u poreskom bilansu stalne poslovne jedinice.

Član 21

(Brisan)

Član 22

Na teret rashoda priznaju se u poreskom bilansu porezi, doprinosi, takse i druge javne dažbine koje ne zavise od rezultata poslovanja, koje su plaćene u poreskom periodu.

Član 22a

Na teret rashoda u poreskom bilansu banke priznaje se uvećanje ispravke vrednosti potraživanja bilansne aktive i rezervisanja za gubitke po vanbilansnim stavkama u iznosu obračunatom na nivou banke, koja su u skladu sa unutrašnjim aktima banke iskazani u bilansu uspeha na teret rashoda u poreskom periodu, u skladu sa propisima Narodne banke Srbije.

Na teret rashoda banke priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja u skladu sa odredbama člana 16. st. 1. do 6. ovog zakona.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, na teret rashoda banke priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja po osnovu kredita odobrenog nepovezanom licu u smislu ovog zakona, pod uslovom da je od momenta dospelosti potraživanja prošlo najmanje dve godine, uz pružanje dokumentacije koja predstavlja osnov za dokazivanje nesposobnosti dužnika da izvršava svoje novčane obaveze (npr. dokumentacija iz kreditnog dosijea dužnika o izmirivanju obaveze dužnika prema banci u toku poslednjih dvanaest meseci, prepiska i druga dokumentacija o kontaktima banke i dužnika u vezi sa naplatom potraživanja i merama koje je banka preduzela radi naplate).

Izuzetno od stava 2. ovog člana, na teret rashoda priznaje se otpis vrednosti preostalog dela pojedinačnog potraživanja banke koji nije naplaćen iz sredstava ostvarenih prodajom nepokretnosti koja se sprovodi u skladu sa zakonom.

Izuzetno od st. 2. i 3. ovog člana, na teret rashoda banke priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja po osnovu kredita koji se, u smislu propisa Narodne banke Srbije, smatraju problematičnim kreditima, izvršen u skladu sa propisima Narodne banke Srbije.

Na teret rashoda banke priznaje se iznos rashoda utvrđen u bilansu uspeha banke po osnovu umanjenja duga koji snosi banka u visini utvrđenoj u skladu sa zakonom kojim je uređena konverzija stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima.

Sva otpisana, ispravljena i druga potraživanja iz st. 1. do 5. ovog člana koja su priznata kao rashod, a koja se kasnije naplate ili za koja poverilac povuče tužbu, predlog za izvršenje, odnosno prijavu potraživanja, u momentu naplate ili povlačenja tužbe, predloga za izvršenje, odnosno prijave potraživanja, ulaze u prihode banke.

Sva otpisana, ispravljena i druga potraživanja koja nisu priznata kao rashod, a koja se kasnije naplate, u momentu naplate ne ulaze u prihode banke.

Član 22b

Na teret rashoda priznaju se izvršena dugoročna rezervisanja za obnavljanje prirodnih bogatstava, za troškove u garantnom roku i zadržane kaucije i depozite, kao i druga obavezna dugoročna rezervisanja u skladu sa zakonom.

Na teret rashoda priznaju se i ostala dugoročna rezervisanja koja ispunjavaju uslove za priznavanje u skladu sa MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP, u visini iskorišćenih iznosa tih rezervisanja u poreskom periodu, odnosno izmirenih obaveza i odliva resursa po osnovu tih rezervisanja.

Član 22v

Na teret rashoda u poreskom bilansu ne priznaju se rashodi nastali po osnovu obezvređenja imovine, koje se utvrđuje kao razlika između neto sadašnje vrednosti imovine utvrđene u skladu sa MRS, odnosno MSFI i njene procenjene nadoknadive vrednosti, ali se priznaju u poreskom periodu u kome je ta imovina otuđena, odnosno upotrebljena, odnosno u kome je nastalo oštećenje te imovine usled više sile.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, na teret rashoda u poreskom bilansu priznaju se rashodi nastali po osnovu obezvređenja obveznikovog učešća u kapitalu subjekta privatizacije u postupku restrukturiranja, stečenog konverzijom obveznikovog potraživanja u učešće u kapitalu tog subjekta.

Član 22g

Kao rashod u poreskom bilansu obveznika mogu se priznati, u dvostruko uvećanom iznosu, troškovi koji su neposredno povezani sa istraživanjem i razvojem koje obveznik obavlja u Republici.

U smislu stava 1. ovog člana, istraživanjem se smatra originalno ili planirano istraživanje preduzeto u cilju sticanja novog naučnog ili tehničkog znanja i razumevanja, a razvojem primena rezultata istraživanja ili primena drugog naučnog dostignuća ili dizajna proizvodnje novih značajno poboljšanih materijala, uređaja, proizvoda, procesa, sistema ili usluga pre pristupanja komercijalnoj proizvodnji ili korišćenju.

Odredbe ovog člana ne primenjuju se na troškove istraživanja nastale u cilju pronalaženja i razvoja nafte, gasa ili mineralnih zaliha u ekstraktivnoj industriji.

Ministar finansija bliže uređuje šta se smatra troškovima koji su neposredno povezani sa istraživanjem i razvojem, kao i uslove i način ostvarivanja prava iz stava 1. ovog člana.

Usklađivanje prihoda

Član 23

Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se prihodi u iznosima utvrđenim bilansom uspeha, u skladu sa MRS, odnosno MSFI, odnosno MSFI za MSP, i propisima kojima se uređuje računovodstvo, osim prihoda za koje je ovim zakonom propisan drugi način utvrđivanja.

Za utvrđivanje oporezive dobiti obveznika koji, prema propisima kojima se uređuje računovodstvo, ne primenjuje MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP, priznaju se prihodi utvrđeni u skladu sa načinom priznavanja, merenja i procenjivanja prihoda koji propisuje ministar finansija, osim prihoda za koje je ovim zakonom propisan drugi način utvrđivanja.

Član 24

(Brisan)

Član 25

Prihod koji rezidentni obveznik ostvari po osnovu dividendi i udela u dobiti, uključujući i dividendu iz člana 35. ovog zakona, od drugog rezidentnog obveznika, ne ulazi u poresku osnovicu.

Prihod koji rezidentni obveznik ostvari od kamata po osnovu dužničkih hartija od vrednosti čiji je izdavalac, u skladu sa Zakonom, Republika, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave ili Narodna banka Srbije, ne ulazi u poresku osnovicu.

Prihod koji rezidentni obveznik, osnovan u skladu sa propisima kojima se uređuju investicioni fondovi, ostvari po osnovu otuđenja imovine iz člana 27. stav 1. ovog zakona, ne ulazi u poresku osnovicu.

Ministar finansija bliže uređuje način izuzimanja prihoda iz st. 1, 2. i 3. ovog člana iz poreske osnovice.

Član 25a

Prihodi nastali po osnovu neiskorišćenih dugoročnih rezervisanja koja nisu bila priznata kao rashod u poreskom periodu u kom su izvršena, ne ulaze u poresku osnovicu u poreskom periodu u kom su iskazani.

Prihodi nastali u vezi sa rashodima koji u poreskom periodu nisu bili priznati u skladu sa članom 7a ovog zakona, ne ulaze u poresku osnovicu u poreskom periodu u kom su iskazani.

Prihodi obveznika koji je davalac koncesije u skladu sa ugovorom o koncesiji (u daljem tekstu: davalac koncesije), nastali po osnovu prenosa nenovčane imovine bez naknade koji je, u postupku realizacije ugovora o koncesiji, izvršio privatni partner, odnosno društvo za posebne namene u smislu propisa kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo (u daljem tekstu: privatni partner), ne ulaze u poresku osnovicu u poreskom periodu u kom su iskazani pod uslovom da procenjena vrednost koncesije iznosi najmanje 50 miliona evra.

U poreskom periodu u kome su iskazani ne ulaze u poresku osnovicu prihodi obveznika nastali po osnovu izvršenog otpusta dugovanja koja obveznik ima prema korisnicima javnih sredstava definisanim u skladu sa zakonom kojim se uređuje budžetski sistem, bankama u stečaju i privrednim komorama, kada su navedena dugovanja obuhvaćena unapred pripremljenim planom reorganizacije koji je potvrđen pravosnažnim rešenjem u skladu sa zakonom kojim se uređuje stečaj.

Efekti promene računovodstvene politike nastali usled prve primene MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP, po osnovu kojih se, saglasno propisima o računovodstvu, vrši korekcija odgovarajućih pozicija u bilansu stanja, priznaju se kao prihod, odnosno rashod u poreskom bilansu, počev od poreskog perioda u kojem je ta korekcija izvršena.

Prihodi i rashodi iz stava 5. ovog člana priznaju se u jednakim iznosima u pet poreskih perioda.

Ministar finansija bliže uređuje način izuzimanja prihoda iz st. 1, 2, 3, 4, 5. i 6. ovog člana iz poreske osnovice.

Član 25b

Kvalifikovani prihod, koji ostvari obveznik, nosilac autorskog ili srodnog prava, po osnovu naknade za iskorišćavanje deponovanog autorskog dela ili predmeta srodnog prava, osim naknade za prenos autorskog ili srodnog prava u celini, može se, ukoliko se za to obveznik opredeli i u skladu sa uslovima i na način predviđen ovim članom, izuzeti iz poreske osnovice u iznosu od 80% tako ostvarenog prihoda.

Kvalifikovani prihod iz stava 1. ovog člana se izuzima iz poreske osnovice umanjen za iznos ukupnih istorijskih ili tekućih poreski priznatih rashoda u vezi sa aktivnostima istraživanja i razvoja koje su kao posledicu imale nastanak tog autorskog dela ili predmeta srodnog prava u skladu sa odredbama čl. 7, 7a, 8, 9, 9a, 10, 10a, 10b, 15. i 22g ovog zakona (u daljem tekstu: kvalifikovani rashodi).

Kvalifikovanim prihodom u smislu stava 1. ovog člana, nakon umanjenja iz stava 2. ovog člana, smatraće se onaj deo prihoda poreskog obveznika po osnovu naknada za iskorišćavanje deponovanog autorskog dela ili predmeta srodnog prava, osim naknada za prenos autorskog ili srodnog prava u celini, koji je srazmeran učešću kvalifikovanih rashoda u vezi sa aktivnostima istraživanja i razvoja koje su kao posledicu imale nastanak tog deponovanog autorskog dela i predmeta srodnog prava u ukupnim troškovima u vezi sa tim deponovanim autorskim delom ili predmetom srodnog prava.

Deponovanim autorskim delom ili predmetom srodnog prava, u smislu ovog zakona, smatra se autorsko delo ili predmet srodnog prava definisano zakonom kojim se uređuju autorsko i srodna prava, evidentirano deponovanjem u registar nadležnog organa.

Odredbe ovog člana shodno se primenjuju i na prihode koje ostvari obveznik, nosilac prava ili podnosilac prijave u vezi sa pronalaskom, po osnovu ustupanja prava u vezi sa pronalaskom uz naknadu na osnovu ugovora o licenci, isključujući naknadu ostvarenu za prenos prava u vezi sa pronalaskom, na osnovu zakona kojim se uređuju patenti.

Obveznik je dužan da prihode iz stava 1. ovog člana posebno prikaže u svom poreskom bilansu, kao i da pripremi i na zahtev Poreske uprave dostavi posebnu dokumentaciju na način i u obliku koji propiše ministar finansija.

Ministar finansija, oslanjajući se na izvore vezane za dobru praksu poreskih podsticajnih mera u oblasti prava intelektualne svojine Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj, bliže uređuje uslove i način izuzimanja kvalifikovanih prihoda iz poreske osnovice.

Član 26

U vrednost zaliha nedovršene proizvodnje, poluproizvoda i gotovih proizvoda, za obračun oporezive dobiti priznaju se troškovi proizvodnje u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo.

U slučajevima dugog proizvodnog ciklusa i naglašenog sezonskog uticaja na obim aktivnosti, dopušteno je da se u vrednost zaliha iz stava 1. ovog člana uključi i pripadajući deo opštih troškova upravljanja i prodaje i troškova finansiranja.

Vrednost zaliha obračunata saglasno st. 1. i 2. ovog člana ne može biti veća od njihove prodajne vrednosti na dan podnošenja poreskog bilansa.

Čl. 26a-26k

(Brisano)

Kapitalni dobitci i gubici

Član 27

Kapitalni dobitak obveznik ostvaruje prodajom, odnosno drugim prenosom uz naknadu (u daljem tekstu: prodaja):

1) nepokretnosti koje je koristio, odnosno koje koristi kao osnovno sredstvo za obavljanje delatnosti uključujući i nepokretnosti u izgradnji;

2) prava intelektualne svojine;

3) udela u kapitalu pravnih lica i akcija i ostalih hartija od vrednosti, koje u skladu sa MRS, odnosno MSFI i MSFI za MSP, predstavljaju dugoročne finansijske plasmane, osim obveznica izdatih u skladu sa propisima kojima se uređuje izmirenje obaveze Republike po osnovu zajma za privredni razvoj, devizne štednje građana i dužničkih hartija od vrednosti čiji je izdavalac, u skladu sa zakonom, Republika, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave ili Narodna banka Srbije;

4) investicione jedinice investicionog fonda, u skladu sa propisima kojima se uređuju investicioni fondovi;

5) digitalne imovine, osim ukoliko obveznik, u smislu zakona kojim se uređuje digitalna imovina, ima dozvolu za pružanje usluga povezanih sa digitalnom imovinom i koji je digitalnu imovinu nabavio isključivo radi dalje prodaje u okviru obavljanja usluga povezanih sa digitalnom imovinom u skladu sa tim zakonom.

Kapitalnim dobitkom smatra se i prihod koji ostvari nerezidentni obveznik od prodaje imovine iz stava 1. tač. 1), 3) i 4) ovog člana, kao i od prodaje nepokretnosti na teritoriji Republike koju nije koristio za obavljanje delatnosti.

Kapitalni dobitak predstavlja razliku između prodajne cene imovine iz st. 1. i 2. ovog člana (u daljem tekstu: imovina) i njene nabavne cene, utvrđene prema odredbama ovog zakona.

Ako je razlika iz stava 3. ovog člana negativna, u pitanju je kapitalni gubitak.

Kapitalni dobitak, odnosno gubitak u skladu sa ovim članom, ne utvrđuje obveznik koji je osnovan shodno propisima kojima se uređuju investicioni fondovi.

Član 28

Za svrhu određivanja kapitalnog dobitka, u smislu ovog zakona, prodajnom cenom se smatra ugovorena cena, odnosno, u slučaju prodaje povezanom licu iz člana 59. ovog zakona, tržišna cena ako je ugovorena cena niža od tržišne.

Kao ugovorena, odnosno tržišna cena iz stava 1. ovog člana uzima se cena bez poreza na prenos apsolutnih prava, odnosno poreza na dodatu vrednost.

Kod prenosa prava putem razmene za drugo pravo, prodajnom cenom se smatra tržišna cena prava koje se dobija u naknadu, korigovana za eventualno primljenu ili plaćenu razliku u novcu.

Član 29

Za svrhu određivanja kapitalnog dobitka, nabavna cena, u smislu ovog zakona, jeste cena po kojoj je obveznik stekao imovinu, umanjena po osnovu amortizacije utvrđene u skladu sa ovim zakonom.

Nabavna cena u smislu ovog člana koriguje se na procenjenu, odnosno fer vrednost, utvrđenu u skladu sa MRS, odnosno MSFI, odnosno MSFI za MSP i usvojenim računovodstvenim politikama, ukoliko je promena na fer vrednost iskazivana u celini kao prihod perioda u kome je vršena.

Nabavna cena imovine stečene konverzijom obveznikovog potraživanja u učešće u kapitalu subjekta privatizacije u postupku restrukturiranja, jeste najniža obezvređena vrednost te imovine nakon izvršene konverzije, utvrđena u skladu sa MRS, odnosno MSFI i usvojenim računovodstvenim politikama, osim u slučaju iz stava 2. ovog člana.

Ako cena po kojoj je imovina nabavljena nije iskazana u poslovnim knjigama obveznika, ili nije iskazana u skladu sa odredbama st. 1. i 2. ovog člana, nabavna cena za svrhu određivanja kapitalnog dobitka jeste tržišna cena na dan nabavke, koju utvrdi nadležni poreski organ, na način propisan odredbama st. 1. i 2. ovog člana.

Kod prodaje nepokretnosti u izgradnji, nabavnu cenu čini iznos troškova izgradnje koji su do dana prodaje iskazani u skladu sa MRS, odnosno MSFI, odnosno MSFI za MSP i propisima kojima se uređuje računovodstvo.

Za nepokretnost stečenu putem osnivačkog uloga ili povećanjem osnivačkog uloga, nabavna cena jeste tržišna cena nepokretnosti na dan unosa uloga.

Za nepokretnost stečenu pre 1. januara 2004. godine, nabavna cena jeste neotpisana vrednost nepokretnosti utvrđena na dan 31. decembra 2003. godine, u skladu sa propisima o računovodstvu koji su se primenjivali na finansijske izveštaje za 2003. godinu.

Nabavna cena iz stava 7. ovog člana umanjuje se po osnovu amortizacije utvrđene u skladu sa ovim zakonom.

Kod hartija od vrednosti kojima se trguje na organizovanom tržištu, u smislu zakona kojim se uređuje tržište hartija od vrednosti i drugih finansijskih instrumenata, nabavna cena jeste cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, a ako ne poseduje odgovarajuću dokumentaciju - najniža tržišna cena ostvarena na organizovanom tržištu u periodu od godinu dana koji prethodi prodaji te hartije od vrednosti ili u periodu trgovanja, ukoliko se trgovalo kraće od godinu dana.

Kod hartija od vrednosti kojima se ne trguje na organizovanom tržištu, nabavna cena hartije od vrednosti jeste cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, a ako ne poseduje odgovarajuću dokumentaciju - njena nominalna vrednost.

Kod hartija od vrednosti pribavljenih putem osnivačkog uloga ili povećanjem osnivačkog uloga, nabavnu cenu čini tržišna cena koja je važila na organizovanom tržištu na dan unosa uloga ili ukoliko takva cena nije bila formirana, nominalna vrednost hartije od vrednosti na dan unosa uloga.

Nabavna cena udela u kapitalu pravnih lica i prava intelektualne svojine jeste cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu. Nabavna cena udela u kapitalu pravnih lica i prava intelektualne svojine, stečenih putem osnivačkog uloga ili povećanjem osnivačkog uloga jeste tržišna cena na dan unosa uloga.

Nabavna cena investicione jedinice sastoji se od neto vrednosti imovine fonda po investicionoj jedinici na dan uplate, uvećane za naknadu za kupovinu ukoliko je društvo za upravljanje naplaćuje, u skladu sa propisima koji uređuju investicione fondove, ukoliko obveznik investicionu jedinicu stiče uplatom sredstava u investicioni fond.

Nabavna cena digitalne imovine jeste cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, odnosno ukoliko je digitalna imovina stečena učestvovanjem u pružanju usluge računarskog potvrđivanja transakcija u informacionim sistemima koji se odnose na određenu digitalnu imovinu (tzv. rudarenje digitalne imovine), nabavna cena je vrednost digitalne imovine iskazana u poslovnim knjigama obveznika, u skladu sa MRS, odnosno MSFI, odnosno MSFI za MSP i usvojenim računovodstvenim politikama.

Nabavna cena digitalne imovine stečene tzv. rudarenjem digitalne imovine koriguje se na procenju, odnosno fer vrednost, utvrđenu u skladu sa MRS, odnosno MSFI, odnosno MSFI za MSP i usvojenim računovodstvenim politikama, ukoliko je promena na fer vrednost iskazivana u celini kao prihod perioda u kome je vršena.

Član 30

Kapitalni dobitak uključuje se u oporezivu dobit u iznosu određenom na način iz čl. 27-29. ovog zakona.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, u oporezivu dobit se uključuje 20% kapitalnog dobitka ostvarenog prenosom imovinskih prava u celini po osnovu:

- 1) autorskog ili srodnog prava na deponovanom autorskom delu, odnosno predmetu srodnog prava,
- 2) prava u vezi sa pronalaskom, na osnovu zakona kojim se uređuju patenti.

Kapitalni gubitak ostvaren pri prodaji jednog prava iz imovine može se prebiti sa oporezivim iznosom kapitalnog dobitka ostvarenog pri prodaji drugog prava iz imovine u istoj godini, s tim da se najviše 20% kapitalnog gubitka ostvarenog prenosom iz stava 2. ovog člana može prebiti sa oporezivim iznosom kapitalnog dobitka ostvarenog pri prodaji drugog prava iz imovine u istoj godini.

Ako se i posle prebijanja iz stava 3. ovog člana iskaže kapitalni gubitak, dopušteno je njegovo prebijanje na račun budućih kapitalnih dobitaka u narednih pet godina.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, obveznik može da se opredeli da kapitalne dobitke ostvarene unosom imovinskih prava iz stava 2. ovog člana u kapital rezidentnog pravnog lica ne uključi u poresku osnovicu, pod uslovom da rezidentno pravno lice tako stečena prava ne otuđi u periodu od dve godine od dana sticanja, kao i da u istom periodu to pravo ne ustupi na korišćenje u celini ili delimično po ceni koja je niža od cene utvrđene u skladu sa principom "van dohvata ruke" ukoliko je ustupanje izvršio povezanom licu iz člana 59. ovog zakona ili licu čiji je vlasnik njegovo povezano lice iz člana 59. ovog zakona.

Tržišna vrednost imovinskih prava iz stava 2. ovog člana prilikom unosa u kapital rezidentnog pravnog lica utvrđuje se procenom izvršenom od strane ovlašćenog procenitelja.

U slučaju da rezidentno pravno lice iz stava 5. ovog člana u periodu od dve godine od dana sticanja stečena prava otuđi ili ta prava ustupi na korišćenje u celini ili delimično na način propisan stavom 5. ovog člana, obveznik gubi pravo na izuzimanje kapitalnog dobitka iz poreske osnovice, i dužan je da u poreskoj prijavi za poreski period u kom su stečena prava otuđena ili ustupljena, obračuna i plati porez koji bi platio na način određen stavom 2. ovog člana, valorizovan od dana podnošenja poreske prijave za poreski period u kom je ostvario pravo na pogodnost iz stava 5. ovog člana, do dana podnošenja poreske prijave za poreski period u kom je izgubio pravo na ovu pogodnost, indeksom potrošačkih cena prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

Kapitalni gubici nastali po osnovu unosa imovinskih prava u skladu sa stavom 5. ovog člana ne mogu se prebijati sa kapitalnim dobitcima.

Član 30a

Kapitalni dobitci nastali po osnovu prenosa nepokretnosti davaocu koncesije koji je izvršio privatni partner u postupku realizacije ugovora o koncesiji, ne ulaze u poresku osnovicu privatnog partnera u poreskom periodu u kom su iskazani pod uslovom da procenjena vrednost koncesije iznosi najmanje 50 miliona evra.

Kapitalni gubici nastali po osnovu prenosa nepokretnosti iz stava 1. ovog člana ne mogu se prebijati sa kapitalnim dobitcima.

Član 30b

Kapitalni dobitci ostvareni prodajom digitalne imovine ne ulaze u poresku osnovicu, ukoliko su novčana sredstva od te prodaje uložena u tom poreskom periodu u osnovni kapital rezidentnog obveznika, odnosno investicionog fonda osnovanog u skladu sa propisima kojima se uređuju investicioni fondovi, a čiji se centar poslovnih, odnosno investicionih aktivnosti nalazi na teritoriji Republike.

Kapitalni gubici nastali prodajom digitalne imovine ne mogu se prebijati sa kapitalnim dobitcima ukoliko su novčana sredstva od prodaje uložena na način propisan stavom 1. ovog člana.

Član 31

Statusna promena rezidentnih obveznika izvršena u skladu sa zakonom kojim se uređuju privredna društva (u daljem tekstu: statusna promena), odlaže nastanak poreske obaveze po osnovu kapitalnih dobitaka.

Poreska obaveza po osnovu kapitalnih dobitaka iz stava 1. ovog člana nastaje u trenutku kad pravno lice koje je imovinu iz člana 27. ovog zakona steklo statusnom promenom izvrši prodaju te imovine.

Kapitalni dobitak iz stava 2. ovog člana obračunava se kao razlika između prodajne cene imovine i njene nabavne cene koju je platilo pravno lice koje je tu imovinu statusnom promenom prenelo na drugo pravno lice, usklađene na način iz člana 29. ovog zakona od dana nabavke do dana prodaje.

Pravo na odlaganje plaćanja poreza na dobit pravnih lica za kapitalne dobitke ostvarene na način iz stava 1. ovog člana stiče se ako je vlasnik pravnog lica koje je izvršilo prenos imovine prilikom statusne promene dobio naknadu u obliku akcija ili udela u pravnom licu na koje je prenos imovine izvršen, kao i eventualnu gotovinsku naknadu, čiji iznos ne prelazi 10% nominalne vrednosti dobijenih akcija, odnosno udela.

Ako gotovinska naknada iz stava 4. ovog člana prelazi 10% nominalne vrednosti dobijenih akcija, odnosno udela, poreska obaveza po osnovu kapitalnog dobitka nastaje u momentu statusne promene, a kapitalni dobitak se obračunava kao razlika između cene po kojoj bi se imovina mogla prodati na tržištu i nabavne cene iz člana 29. ovog zakona.

Poreski tretman gubitaka

Član 32

Gubici utvrđeni u poreskom bilansu, izuzev kapitalnih dobitaka i gubitaka koji su utvrđeni u skladu sa ovim zakonom, mogu se preneti na račun dobiti utvrđene u poreskom bilansu iz budućih obračunskih perioda, ali ne duže od pet godina.

Član 33

Korišćenje poreske pogodnosti u skladu sa članom 32. ovog zakona ne prestaje u slučaju statusnih promena ili promena pravne forme privrednih društava.

U slučaju podele ili odvajanja, pogodnost iz člana 32. ovog zakona srazmerno se deli i o tome se obaveštava nadležni poreski organ.

Deo treći

PORESKI TRETMAN LIKVIDACIJE I STEČAJA OBVEZNIKA

Član 34

Dobit obveznika u postupku likvidacije, u postupku stečaja od dana donošenja rešenja o otvaranju stečajnog postupka do dana početka primene plana reorganizacije ili pravosnažnog rešenja o nastavljanju stečajnog postupka bankrotstvom, kao i u postupku reorganizacije, oporezuje se u skladu sa ovim zakonom.

Obveznik iz stava 1. ovog člana podnosi poresku prijavu i poreski bilans u roku od 60 dana od dana:

- 1) pokretanja postupka likvidacije sa stanjem na dan koji prethodi danu pokretanja postupka likvidacije;
- 2) okončanja, odnosno obustave postupka likvidacije sa stanjem na dan okončanja, odnosno obustave postupka likvidacije;
- 3) otvaranja postupka stečaja sa stanjem na dan koji prethodi danu otvaranja postupka stečaja;
- 4) početka primene plana reorganizacije sa stanjem na dan koji prethodi danu početka primene plana reorganizacije.

Ukoliko se postupak likvidacije, odnosno postupak stečaja, odnosno reorganizacija, nastave u narednoj kalendarskoj godini, obveznik iz stava 1. ovog člana podnosi i poresku prijavu i poreski bilans sa stanjem na dan 31. decembra tekuće godine, u skladu sa članom 63. st. 3. i 4. ovog zakona.

Dobit obveznika u periodu od pravosnažnosti rešenja o nastavljanju stečajnog postupka bankrotstvom do pravosnažnosti rešenja o zaključenju stečajnog postupka, odnosno do pravosnažnosti rešenja o obustavi stečajnog postupka usled prodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica (u daljem tekstu: period stečaja) utvrđuje se kao pozitivna razlika vrednosti imovine obveznika sa kraja i sa početka perioda stečaja, posle namirenja poverilaca. Vrednost imovine obveznika sa početka perioda stečaja je vrednost imovine na dan koji prethodi danu otvaranja stečajnog postupka korigovana za promene nastale do početka perioda stečaja u skladu sa propisima koji uređuju stečaj.

Obveznik iz stava 4. ovog člana podnosi poresku prijavu i poreski bilans u roku od deset dana od dana:

- 1) pravosnažnosti rešenja o nastavljanju stečajnog postupka bankrotstvom sa stanjem na dan pravosnažnosti tog rešenja;
- 2) pravosnažnosti rešenja o zaključenju stečajnog postupka bankrotstvom, odnosno pravosnažnosti rešenja o obustavi stečajnog postupka usled prodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica, na dan pravosnažnosti tog rešenja.

Član 35

Likvidacioni ostatak, odnosno višak deobne mase u novcu, odnosno nenovčanoj imovini, iznad vrednosti uloženog kapitala koji se raspodeljuje članovima privrednog društva nad kojim je okončan postupak likvidacije, odnosno zaključen postupak stečaja, smatra se dividendom.

Vrednost nenovčane imovine iz stava 1. ovog člana jednaka je njenoj tržišnoj vrednosti.

Ministar finansija bliže uređuje način i postupak utvrđivanja dividende iz stava 1. ovog člana.

Član 35a

Preostala neto vrednost imovine investicionog fonda koji nema svojstvo pravnog lica, koja se nakon raspuštanja tog investicionog fonda raspodeljuje članovima srazmerno njihovim investicionim jedinicama, u novcu, odnosno nenovčanoj imovini, a koja je iznad nabavne cene tih investicionih jedinica, smatra se kapitalnim dobitkom koji se uključuje u poresku osnovicu u iznosu od 50% ukupno ostvarenog kapitalnog dobitka.

Vrednost nenovčane imovine iz stava 1. ovog člana jednaka je njenoj tržišnoj vrednosti na dan donošenja odluke o raspuštanju.

Čl. 36 i 37

(Brisani)

Deo četvrti PORESKI PERIOD

Član 38

Poreski period za koji se obračunava porez na dobit je poslovna godina.

Poslovna godina je kalendarska godina, osim u slučaju prestanka ili otpočinjanja obavljanja delatnosti u toku godine, uključujući i statusne promene, pokretanja postupka stečaja ili likvidacije, kao i u slučaju obustave stečajnog postupka usled prodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica, odnosno obustave postupka likvidacije, u toku godine.

Na zahtev poreskog obveznika koji je dobio saglasnost ministra finansija, odnosno guvernera Narodne banke Srbije, da sastavlja i prikazuje finansijske izveštaje sa stanjem na poslednji dan poslovne godine koja je različita od kalendarske, nadležan poreski organ odobrava rešenjem da se poslovna godina i kalendarska godina razlikuju, s tim da poreski period traje 12 meseci. Tako odobreni poreski period obveznik je dužan da primenjuje najmanje pet godina.

Poreski obveznik iz stava 3. ovog člana dužan je da podnese poresku prijavu i poreski bilans za utvrđivanje konačne poreske obaveze za period od 1. januara tekuće godine do dana kada, po rešenju nadležnog poreskog organa, započinje poslovnu godinu koja se razlikuje od kalendarske, u roku od deset dana od dana isteka roka propisanog za podnošenje finansijskih izveštaja za period za koji se podnosi poreska prijava i poreski bilans.

Ako je obveznik poreza u vidu akontacije platio manje poreza nego što je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi, dužan je da razliku uplati najkasnije do podnošenja poreske prijave uz podnošenje dokaza o uplati razlike poreza.

Ako je obveznik poreza u vidu akontacije platio više poreza nego što je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi, više plaćeni porez uračunava se kao akontacija za naredni period ili se obvezniku vraća na njegov zahtev u roku od 30 dana od dana prijema zahteva za povraćaj.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, za poreskog obveznika iz člana 34. stav 4. ovog zakona, poreski period je period stečaja.

Deo peti PORESKA STOPA

Član 39

Stopa poreza na dobit pravnih lica je proporcionalna i jednoobrazna.

Stopa poreza na dobit pravnih lica iznosi 15%.

Član 40

Ukoliko međunarodnim ugovorom o izbegavanju dvostrukog oporezivanja nije drukčije uređeno, porez na dobit po odbitku po stopi od 20% obračunava se i plaća na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice od rezidentnog pravnog lica po osnovu:

- 1) dividendi i udela u dobiti u pravnom licu, uključujući i dividendu iz člana 35. ovog zakona;
- 2) naknada od autorskog i srodnih prava i prava industrijske svojine (u daljem tekstu: autorska naknada);
- 3) kamata;
- 4) naknada od zakupa i podzakupa nepokretnosti i pokretnih stvari na teritoriji Republike;
- 5) naknada od usluga istraživanja tržišta, računovodstvenih i revizorskih usluga i drugih usluga iz oblasti pravnog i poslovnog savetovanja, nezavisno od mesta njihovog pružanja ili korišćenja, odnosno mesta gde će biti pružene ili korišćene.

Prihod koji nerezidentno pravno lice ostvari po osnovu članstva u alternativnom investicionom fondu koji nema svojstvo pravnog lica, smatra se dividendom u smislu stava 1. ovog člana.

Porez po odbitku iz stava 1. ovog člana obračunava se i plaća i na prihode nerezidentnog pravnog lica po osnovu izvođenja estradnog, zabavnog, umetničkog, sportskog ili sličnog programa u Republici, koji nisu oporezovani kao dohodak fizičkog lica (izvođača, muzičara, sportiste i sl.), u skladu sa propisima kojima se uređuje oporezivanje dohotka građana.

Izuzetno od st. 1. i 3. ovog člana, na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom po osnovu autorskih naknada, kamata, naknada po osnovu zakupa i podzakupa nepokretnosti i pokretnih stvari na teritoriji Republike, kao i naknada po osnovu usluga, bez obzira na mesto njihovog pružanja ili korišćenja, odnosno mesto gde će biti pružene ili korišćene, obračunava se i plaća porez po odbitku po stopi od 25%.

Porez po odbitku iz st. 1. i 4. ovog člana ne plaća se na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice, odnosno nerezidentno pravno lice iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom, od kamata po osnovu dužničkih hartija od vrednosti čiji je izdavalac, u skladu sa zakonom, Republika, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave ili Narodna banka Srbije.

Rezidentno pravno lice, uključujući i društvo za upravljanje alternativnim investicionim fondom koji nema svojstvo pravnog lica, dužno je da u roku od tri dana od dana isplate prihoda iz st. 1, 3. i 4. ovog člana podnese poresku prijavu.

Na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice od rezidentnog pravnog lica, drugog nerezidentnog pravnog lica, fizičkog lica, nerezidentnog ili rezidentnog ili od investicionog fonda, na teritoriji Republike, po osnovu kapitalnih dobitaka nastalih u skladu sa odredbama čl. 27. do 29. ovog zakona, obračunava se i plaća porez po rešenju po stopi od 20% ako međunarodnim ugovorom o izbegavanju dvostrukog oporezivanja nije drukčije uređeno.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, na prihode iz tačke 4) tog stava koje nerezidentno pravno lice ostvaruje od isplatioca koji nije dužan da obračunava, obustavlja i plaća porez po odbitku, obračunava se i plaća porez po rešenju iz stava 7. ovog člana.

Porez po rešenju iz stava 7. ovog člana obračunava se i plaća i na prihode iz stava 1. tač. 2), 3), 4) i 5) ovog člana koje nerezidentno pravno lice ostvari po osnovu namirenja potraživanja u postupku izvršenja, odnosno u svakom drugom postupku namirenja potraživanja, u skladu sa zakonom.

Nerezidentno pravno lice - primalac prihoda iz st. 7, 8. i 9. ovog člana, dužno je da u roku od 30 dana od dana ostvarivanja prihoda, preko poreskog punomoćnika određenog u skladu sa propisima kojima se uređuje poreski postupak i poreska administracija, podnese poresku prijavu nadležnom poreskom organu, i to u opštini na čijoj teritoriji se nalazi nepokretnost, sedište privrednog društva u kojem nerezidentno pravno lice ima udeo ili hartije od vrednosti koji su predmet prodaje, odnosno sedište ili prebivalište isplatioca prihoda, odnosno poreskog punomoćnika, po osnovu zakupa i podzakupa pokretnih stvari, kao i sedište ili prebivalište poreskog punomoćnika u slučaju ostvarenja prihoda iz stava 9. ovog člana, na osnovu koje nadležni poreski organ donosi rešenje.

Sadržaj poreske prijave iz stava 10. ovog člana bliže uređuje ministar finansija.

Porez po odbitku iz st. 1. i 3. ovog člana i porez po rešenju iz st. 7, 8. i 9. ovog člana ne obračunava se i ne plaća ako se prihod iz st. 1, 3, 7, 8. i 9. ovog člana isplaćuje stalnoj poslovnoj jedinici nerezidentnog obveznika iz člana 4. ovog zakona.

Ukoliko rezidentno pravno lice isplaćuje prihode stalnoj poslovnoj jedinici nerezidentnog pravnog lica iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom, ono je dužno da obračuna i uplati porez po odbitku u skladu sa odredbama stava 1. tačka 1) i stava 4. ovog člana.

U slučaju primene stava 13. ovog člana prihodi na koje se primenjuju odredbe stava 1. tačka 1) i stava 4. ovog člana, kao i rashodi sa njima povezani ne uzimaju se u obzir za potrebe utvrđivanja poreske osnovice stalne poslovne jedinice nerezidentnog pravnog lica iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom.

Rezidentno pravno lice koje otkupljuje sekundarne sirovine i otpad od rezidentnog, odnosno nerezidentnog pravnog lica, dužno je da prilikom isplate naknade tim licima obračuna, obustavi i na propisani račun uplati porez po odbitku po stopi od 1% od iznosa naknade, kao i da podnese poresku prijavu nadležnom poreskom organu u roku koji je propisan ovim zakonom.

Iznos naknade iz stava 15. ovog člana ne sadrži porez na dodatu vrednost.

Vrste usluga iz stava 1. tačka 5) ovog člana bliže uređuje ministar finansija.

Sadržaj poreske prijave iz st. 6. i 15. ovog člana bliže uređuje ministar finansija.

Član 40a

Kod obračuna poreza po odbitku na prihode nerezidenta, isplatilac prihoda primenjuje odredbe ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja, pod uslovom da nerezident dokaže status rezidenta države sa kojom je Republika zaključila ugovor o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i da je nerezident stvarni vlasnik prihoda.

Status rezidenta države sa kojom je zaključen ugovor o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u smislu stava 1. ovog člana, nerezident dokazuje potvrdom o rezidentnosti u skladu sa zakonom kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Ako isplatilac prihoda primeni odredbe ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja, a nisu ispunjeni uslovi iz st. 1. i 2. ovog člana, što za posledicu ima manje plaćeni iznos poreza, dužan je da plati razliku između plaćenog poreza i dugovanog poreza po ovom zakonu.

Nadležni poreski organ, na zahtev nerezidenta, dužan je da izda potvrdu o porezu plaćenom u Republici.

Na nerezidentno pravno lice - primaoca prihoda iz člana 40. st. 7, 8, 9. i 15. ovog zakona, primenjuju se odredbe ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u skladu sa odredbama st. 1. do 3. ovog člana.

Ako isplatilac prihoda u momentu isplate prihoda nerezidentu ne raspolaže potvrdom iz stava 2. ovog člana, dužan je da prilikom isplate prihoda primeni odredbe ovog zakona.

Ako nerezidentno pravno lice dostavi nadležnom poreskom organu potvrdu iz stava 2. ovog člana, razlika između iznosa plaćenog poreza iz stava 6. ovog člana i iznosa poreza za koji bi postojala obaveza plaćanja da je obveznik u momentu isplate prihoda raspolagao potvrdom iz stava 2. ovog člana, smatra se više plaćenim porezom.

Deo šesti PORESKI PODSTICAJI

Član 41

Radi ostvarivanja ciljeva ekonomske politike u pogledu stimulisanja privrednog rasta, obveznicima se pružaju poreski podsticaji.

Poreski podsticaji u odnosu na porez na dobit pravnih lica utvrđuju se samo ovim zakonom.

Čl. 42 i 43

(Brisano)

Poreska oslobođenja

Član 44

Plaćanja poreza na dobit oslobađa se nedobitna organizacija za poreski period u kojem ostvareni višak prihoda nad rashodima nije veći od 400.000 dinara, pod uslovom da:

1) ne raspodeljuje ostvareni višak svojim osnivačima, članovima, direktorima, zaposlenima ili sa njima povezanim licima;

2) godišnji iznos ličnih primanja koja isplaćuje zaposlenima, direktorima i sa njima povezanim licima nije veći od dvostrukog iznosa prosečne godišnje zarade po zaposlenom u Republici u godini za koju se utvrđuje pravo na poresko oslobođenje, prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike;

3) ne raspodeljuje imovinu u korist svojih osnivača, članova, direktora, zaposlenih ili sa njima povezanih lica;

4) da nema monopolski ili dominantan položaj na tržištu u smislu zakona kojim se uređuje zaštita konkurencije.

Povezanim licima iz stava 1. tač. 1) do 3) ovog člana smatraju se lica iz člana 59. ovog zakona.

Nedobitna organizacija dužna je da vodi evidenciju o prihodima i rashodima, da podnese poreski bilans i poresku prijavu.

Član 45

(Brisan)

Član 46

Oslobađa se plaćanja poreza na dobit pravnih lica preduzeće za radno osposobljavanje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje invalidnih lica, srazmerno učešću tih lica u ukupnom broju zaposlenih.

Član 46a-50

(Brisano)

Podsticaji kod ulaganja

Član 50a

Poreski obveznik koji uloži u svoja osnovna sredstva, odnosno u čija osnovna sredstva drugo lice uloži više od jedne milijarde dinara, koji ta sredstva koristi za obavljanje pretežne delatnosti i delatnosti upisanih u osnivačkom aktu obveznika, odnosno navedenih u drugom aktu obveznika, kojim se određuju delatnosti koje obveznik obavlja i u periodu ulaganja dodatno zaposli na neodređeno vreme najmanje 100 lica, oslobađa se plaćanja poreza na dobit pravnih lica u periodu od deset godina srazmerno tom ulaganju.

Ulaganjem u osnovna sredstva od strane drugog lica, u smislu stava 1. ovog člana, smatra se i ulaganje u osnovni kapital i povećanje osnovnog kapitala u skladu sa zakonom.

U slučaju iz stava 2. ovog člana, osnovna sredstva vrednuju se po tržišnoj (fer) vrednosti.

Poresko oslobođenje primenjuje se po ispunjenju uslova iz stava 1. ovog člana, od prve godine u kojoj je ostvarena dobit.

Novozaposlenim licima u smislu stava 1. ovog člana smatraju se lica koja je obveznik zaposlio u periodu ulaganja, tako da u momentu ispunjenja uslova za korišćenje navedenog poreskog oslobođenja obveznik ima najmanje 100 dodatno zaposlenih na neodređeno vreme u odnosu na broj zaposlenih na neodređeno vreme koji je imao na poslednji dan perioda koji prethodi periodu u kojem je započeo ulaganja iz stava 1. ovog člana.

Novozaposlenim licima u smislu stava 1. ovog člana ne smatraju se lica koja su, počev od poslednjeg dana poreskog perioda koji prethodi periodu ulaganja, bila zaposlena u, posredno ili neposredno, povezanom licu u smislu člana 59. ovog zakona, kao i lica koja nisu neposredno radno angažovana kod obveznika.

Član 50b

(Brisan)

Član 50v

Ako obveznik tokom korišćenja poreskog oslobođenja iz člana 50a ovog zakona smanji broj ukupno zaposlenih na neodređeno vreme ispod broja ukupno zaposlenih na neodređeno vreme koje je imao u poreskom periodu u kome je ispunio uslove za poresko oslobođenje, tako da je prosečan broj ukupno zaposlenih na neodređeno vreme, utvrđen na poslednji dan perioda za koji se podnosi poreska prijava manji od broja ukupno zaposlenih na neodređeno vreme koje je imao u poreskom periodu u kojem je ispunio uslove za poresko oslobođenje, gubi pravo na poresko oslobođenje za ceo period korišćenja poreskog oslobođenja i dužan je da u poreskoj prijavi za poreski period u kojem je smanjio broj zaposlenih obračuna, kao i da plati porez koji bi platio da nije koristio ovaj podsticaj, valorizovan od dana podnošenja poreske prijave za poreski period u kome je ostvario pravo na poresko oslobođenje, do dana podnošenja poreske prijave za poreski period u kojem je smanjio broj zaposlenih, indeksom potrošačkih cena prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

Prosečan broj zaposlenih iz stava 1. ovog člana obveznik utvrđuje tako što broj zaposlenih na kraju svakog meseca u poreskom periodu sabere i dobijeni zbir podeli sa brojem meseci poreskog perioda.

Član 50g

Ako pre isteka perioda poreskog oslobođenja obveznik iz člana 50a ovog zakona prekine sa poslovanjem, prestane da koristi ili otuđi sredstva iz člana 50a stav 1. ovog zakona, a u nova osnovna sredstva ne uloži u istom poreskom periodu iznos jednak tržišnoj ceni otuđenih sredstava, a najmanje u vrednosti koja obezbeđuje da ukupan iznos ulaganja ne padne ispod

iznosa utvrđenih u članu 50a ovog zakona, gubi pravo na poresko oslobođenje i dužan je da u poreskoj prijavi za poreski period u kojem je otuđio osnovna sredstva obračuna, kao i da plati porez koji bi platio da nije koristio ovaj podsticaj, valorizovan od dana podnošenja poreske prijave za poreski period u kome je ostvario pravo na poresko oslobođenje, do dana podnošenja poreske prijave za poreski period u kojem je otuđio osnovna sredstva, indeksom potrošačkih cena prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

Čl. 50d i 50đ

(Brisani)

Član 50e

Srazmera iz člana 50a ovog zakona utvrđuje se na način koji bliže uređuje ministar finansija.

Srazmera ulaganja iz stava 1. ovog člana utvrđuje se za svaki poreski period u vremenu trajanja poreskog oslobođenja.

Član 50ž

Ministar finansija bliže uređuje način vođenja knjigovodstvene evidencije poslovanja za korisnike poreskih podsticaja iz člana 50a ovog zakona.

Član 50z

Nadležna organizaciona jedinica Poreske uprave utvrđuje ispunjenost uslova za korišćenje poreskih podsticaja iz člana 50a ovog zakona.

Član 50i

Pravo na poreski podsticaj kod ulaganja iz člana 50a ovog zakona, ne ostvaruje se za nabavku opreme već korišćene u Republici.

Poreski podsticaj iz stava 1. ovog člana ne može se preneti na drugo pravno lice, koje nije steklo pravo na korišćenje tog podsticaja u smislu ovog zakona, ni u slučaju kada drugo pravno lice učestvuje u statusnoj promeni sa obveznikom koji koristi navedeni poreski podsticaj.

Pravo na poreski podsticaj iz stava 1. ovog člana ne ostvaruje se za osnovna sredstva, i to za: vazduhoplove i plovne objekte koji se ne koriste za obavljanje delatnosti; putničke automobile, osim automobila za taksi prevoz, rent-a-car, obuku vozača i specijalnih putničkih automobila sa ugrađenim uređajima za bolesnike; nameštaj, osim nameštaja za opremanje hotela, motela, restorana, omladinskih, dečijih i radničkih odmarališta; tepihe; umetnička dela likovne i primenjene umetnosti i ukrasne predmete za uređenje prostora; mobilne telefone; klima uređaje; opremu za video nadzor; oglasna sredstva, kao i alat i inventar sa kalkulativnim otpisom.

Član 50j

Obvezniku koji se ne može smatrati novoosnovanim privrednim društvom koje obavlja inovacionu delatnost, a koji izvrši ulaganje u kapital novoosnovanog privrednog društava koje obavlja inovacionu delatnost, priznaje se pravo na poreski kredit u visini od 30% izvršenog ulaganja.

Pravo na poreski kredit iz stava 1. ovog člana ima obveznik koji pre ulaganja, samostalno ili zajedno sa svim povezanim licima iz člana 59. ovog zakona nije posedovao više od 25% akcija ili udela, odnosno glasova u organima upravljanja novoosnovanog privrednog društva koje obavlja inovacionu delatnost u čiji kapital ulaže.

Pravo na poreski kredit iz stava 1. ovog člana može se ostvariti samo po osnovu u potpunosti uplaćenih novčanih uloga kojima se povećava kapital novoosnovanog privrednog društva koje obavlja inovacionu delatnost.

Pravo na poreski kredit iz stava 1. ovog člana obveznik ostvaruje pod uslovom da nije smanjivao svoje ulaganje neprekidno u periodu od tri godine od dana ulaganja.

Obveznik može da koristi poreski kredit iz stava 1. ovog člana u prvom narednom poreskom periodu koji sledi periodu u kome je ispunjen uslov iz stava 4. ovog člana.

Neiskorišćeni deo poreskog kredita može se preneti na račun poreza na dobit iz budućih obračunskih perioda, ali ne duže od pet godina.

Najviši iznos poreskog kredita iz stava 1. ovog člana koji se može priznati pojedinačnom poreskom obvezniku po osnovu ulaganja u kapital jednog novoosnovanog privrednog društva koje obavlja inovacionu delatnost iznosi 100.000.000 dinara.

Najviši iznos poreskog kredita iz stava 1. ovog člana nezavisno od broja ulaganja po osnovu kojih se ostvaruje pravo na poreski kredit iz stava 1. ovog člana, koji se može iskoristiti na račun poreza na dobit u jednoj poreskoj godini iznosi 50.000.000 dinara.

Izuzetno od stava 7. ovog člana, najviši iznos poreskog kredita iz stava 1. ovog člana za obveznika koji ima povezana lica u smislu člana 59. ovog zakona predstavlja pozitivna razlika između najvišeg iznosa poreskog kredita iz stava 7. ovog člana i poreskog kredita iz stava 1. ovog člana po osnovu ulaganja u isto novoosnovano privredno društvo koje obavlja inovacionu delatnost na koji imaju pravo sa njime povezana lica, do iznosa iz stava 7. ovog člana.

Novoosnovanim privrednim društvom koje obavlja inovacionu delatnost, u smislu ovog člana, smatra se privredno društvo od čijeg osnivanja nije prošlo više od tri godine, a koje pretežno obavlja inovacionu delatnost u smislu zakona kojim se uređuje inovaciona delatnost (aktivnosti koje se preduzimaju radi stvaranja novih proizvoda, tehnologija, procesa i usluga ili značajne izmene postojećih, a u skladu sa potrebama tržišta) i koje ispunjava sledeće uslove:

1) godišnji prihod prema poslednjim finansijskim izveštajima raspoloživim u vreme ulaganja iz stava 3. ovog člana ne prelazi 500.000.000 dinara;

2) od osnivanja nije raspodeljivalo dividende, odnosno udele u dobiti i neće ih raspodeljivati u periodu od tri godine od dana izvršenog ulaganja iz stava 3. ovog člana;

3) centar poslovnih aktivnosti se nalazi na teritoriji Republike;

4) nije nastalo statusnom promenom u skladu sa zakonom kojim se uređuju privredna društva;

5) u svakom poreskom periodu počevši od prvog narednog perioda od perioda u kom je osnovano i zaključno sa ostvarivanjem uslova iz stava 3. ovog člana:

- troškovi istraživanja i razvoja čine najmanje 15% ukupnih rashoda, ili

- visokokvalifikovani zaposleni čine više od 80% svih zaposlenih, ili

- je vlasnik, odnosno korisnik deponovanog autorskog dela ili patenta koje je neposredno povezano sa inovacionom delatnošću koju obavlja.

Ministar finansija bliže uređuje uslove i način ostvarivanja prava na poreski kredit iz stava 1. ovog člana.

Član 50k

Poreskom obvezniku - banci priznaje se pravo na poreski kredit u iznosu od 2% preostalog duga utvrđenog u skladu sa članom 4. stav 2. Zakona o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima ("Službeni glasnik RS", broj 31/19).

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana obveznik koristi u dva uzastopna poreska perioda, i to u iznosu od 50% tako obračunatog poreskog kredita.

U slučaju da obveznik ne može da iskoristi poreski kredit na način propisan stavom 2. ovog člana, neiskorišćeni iznos poreskog kredita može se preneti na račun poreza na dobit iz budućih obračunskih perioda, ali ne duže od deset godina.

Ministar finansija bliže uređuje način ostvarivanja prava na poreski kredit iz stava 1. ovog člana.

Deo sedmi

OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA DOBITI OSTVARENE U DRUGOJ DRŽAVI

Dobit stalne poslovne jedinice rezidentnog obveznika

Član 51

Ako rezidentni obveznik ostvari dobit poslovanjem preko stalne poslovne jedinice u drugoj državi na koju je plaćen porez u toj državi, na račun poreza na dobit pravnih lica utvrđenog prema odredbama ovog zakona odobrava mu se poreski kredit u visini poreza na dobit plaćenog u toj drugoj državi.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana ne može biti veći od iznosa koji bi se obračunao primenom odredaba ovog zakona na dobit ostvarenu u inostranstvu.

Međukompanijske dividende

Član 52

Matično pravno lice - rezidentni obveznik Republike može umanjiti obračunati porez na dobit pravnih lica za iznos poreza koji je njegova nerezidentna filijala platila u drugoj državi na dobit iz koje su isplaćene dividende, koje se uključuju u prihode matičnog pravnog lica, kao i za iznos poreza po odbitku koji je nerezidentna filijala platila u drugoj državi na te isplaćene dividende.

Prihodi od dividendi iz nerezidentne filijale uključuju se u prihode rezidentnog matičnog pravnog lica u iznosu uvećanom za plaćeni porez na dobit pravnih lica i plaćeni porez po odbitku na dividende iz stava 1. ovog člana.

Obaveza iz stava 2. ovog člana postoji samo u slučaju primene poreskog kredita iz stava 1. ovog člana.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana može se koristiti za umanjeње obračunatog poreza matičnog pravnog lica u iznosu plaćenog poreza u drugoj državi, a najviše do iznosa poreza koji bi, po stopi propisanoj odredbom člana 39. stav 2. ovog zakona, bio obračunat na prihode od dividendi iz nerezidentne filijale u iznosu uvećanom za porez koji je njegova nerezidentna filijala platila u drugoj državi na dobit iz koje su isplaćene dividende.

Neiskorišćeni deo poreskog kredita iz stava 4. ovog člana može se preneti na račun poreza matičnog pravnog lica iz budućih obračunskih perioda, ali ne duže od pet godina.

Matičnim pravnim licem, u smislu ovog zakona, smatra se pravno lice koje poseduje akcije ili udele drugih pravnih lica pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Filijalom, u smislu ovog zakona, smatra se pravno lice u čijem kapitalu matično pravno lice učestvuje pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Član 53

Pravo na poreski kredit iz člana 52. ovog zakona ima matično pravno lice koje je neprekidno u periodu od najmanje godinu dana koji prethodi podnošenju bilansa posedovalo 10% ili više akcija, odnosno udela nerezidentne filijale.

Obveznik iz stava 1. ovog člana je dužan da nadležnom poreskom organu podnese odgovarajuće dokaze o veličini svog učešća u kapitalu nerezidentne filijale, dužini trajanja tog učešća i porezu koji je filijala platila u drugoj državi, zajedno sa njenim bilansom uspeha i poreskim bilansom.

Odredbe st. 1. i 2. ovog člana shodno se primenjuju i u slučaju kada matično pravno lice ostvaruje posrednu kontrolu nad nerezidentnom filijalom kroz posedovanje 10% ili više akcija, odnosno udela druge nerezidentne filijale.

Član 53a

Rezidentni obveznik koji iz druge države ostvari prihode od kamata, autorskih naknada, naknada po osnovu zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari, dividendi koje ne ispunjavaju uslove da bi se na njih primenile odredbe člana 52. ovog zakona, kao i usluga, na koje je plaćen porez po odbitku u toj drugoj državi, može umanjiti obračunati porez na dobit pravnih lica u Republici za iznos poreza po odbitku plaćenog u toj drugoj državi.

Ukoliko rezidentni obveznik koristi pravo na poreski kredit iz stava 1. ovog člana, prihodi od kamata, autorskih naknada, naknada po osnovu zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari, dividendi koje ne ispunjavaju uslove da bi se na njih primenile odredbe člana 52. ovog zakona, kao i usluga, ostvareni u drugoj državi, a po osnovu kojih se koristi pravo na poreski kredit iz stava 1. ovog člana, uključuju se u prihode rezidentnog pravnog lica u iznosu uvećanom za plaćeni porez po odbitku na kamate, autorske naknade, naknade po osnovu zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari, dividende koje ne ispunjavaju uslove da bi se na njih primenile odredbe člana 52. ovog zakona, kao i usluge.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana može se koristiti za umanjjenje obračunatog poreza rezidentnog pravnog lica u iznosu plaćenog poreza u drugoj državi, a najviše do iznosa koji bi se dobio primenom poreske stope iz člana 39. stav 2. ovog zakona na osnovicu koja odgovara iznosu od 40% ostvarenih prihoda iz stava 1. ovog člana na koje je u drugoj državi plaćen porez po odbitku i koji se shodno stavu 2. ovog člana uključuje u prihode rezidentnog obveznika.

U slučaju da obveznik koristi pravo iz člana 25b ovog zakona, odredbe ovog člana shodno se primenjuju samo u odnosu na prihode od autorskih naknada koji su uključeni u poresku osnovicu, odnosno samo u odnosu na onaj deo plaćenog poreza po odbitku u drugoj državi koji je srazmeran prihodima koji su uključeni u poresku osnovicu.

Član 53b

Rezidentni obveznik koji u drugoj državi ostvari kapitalni dobitak po osnovu prodaje imovine iz člana 27. stav 1. ovog zakona, na koji je plaćen porez u toj drugoj državi, može umanjiti obračunati porez na dobit pravnih lica u Republici za iznos poreza plaćenog u toj drugoj državi.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana ne može biti veći od iznosa poreza koji bi, po stopi propisanoj odredbom člana 39. stav 2. ovog zakona, bio obračunat na kapitalni dobitak utvrđen u skladu sa odredbama ovog zakona.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana ne priznaje se po osnovu poreza koji je plaćen u drugoj državi ukoliko međunarodnim ugovorom o izbegavanju dvostrukog oporezivanja pravo oporezivanja kapitalnog dobitka pripada isključivo Republici.

Član 54

Način ostvarivanja prava na poreski kredit iz čl. 52, 53, 53a i 53b ovog zakona bliže uređuje ministar finansija.

Ministar finansija će bliže urediti postupak ostvarivanja prava na otklanjanje dvostrukog oporezivanja predviđenih međunarodnim ugovorima o izbegavanju dvostrukog oporezivanja.

Deo osmi GRUPNO OPOREZIVANJE I TRANSFERNE CENE

Poresko konsolidovanje

Član 55

Matično pravno lice i zavisna pravna lica, u smislu ovog zakona, čine grupu povezanih pravnih lica ako među njima postoji neposredna ili posredna kontrola nad najmanje 75% akcija ili udela.

Povezana pravna lica imaju pravo da traže poresko konsolidovanje pod uslovom da su sva povezana pravna lica rezidenti Republike.

Zahtev za poreskim konsolidovanjem matično pravno lice podnosi nadležnom poreskom organu najranije istekom poreskog perioda u kome su ispunjeni uslovi iz st. 1. i 2. ovog člana, od početka do kraja tog poreskog perioda.

Ukoliko su ispunjeni uslovi iz st. 1. do 3. ovog člana, nadležni poreski organ u roku od 30 dana od dana podnošenja zahteva donosi rešenje kojim se odobrava poresko konsolidovanje, počev od poreskog perioda u kome su ispunjeni uslovi iz st. 1-3. ovog člana.

Član 56

Svaki član grupe povezanih pravnih lica dužan je da podnese svoju poresku prijavu i svoj poreski bilans, a matično pravno lice podnosi i konsolidovani poreski bilans za grupu povezanih pravnih lica.

U konsolidovanom poreskom bilansu gubici poreskog perioda jednog ili više povezanih pravnih lica prebijaju se na račun dobiti ostalih povezanih pravnih lica u grupi, u tom poreskom periodu.

Oporeziva dobit koju ostvari član grupe povezanih pravnih lica a koja se iskazuje u konsolidovanom poreskom bilansu ne može se umanjiti za iznos gubitka iz poreskog bilansa prethodnih godina, odnosno prethodnih poreskih perioda, tog člana grupe povezanih pravnih lica.

Za obračunati porez po konsolidovanom bilansu obveznici su pojedinačna povezana pravna lica iz grupe, srazmerno oporezivoj dobiti iz pojedinačnog poreskog bilansa.

Ministar finansija bliže uređuje način sprečavanja dvostrukog oslobođenja ili dvostrukog oporezivanja pojedinih pozicija u konsolidovanom poreskom bilansu.

Član 57

Jednom odobreno poresko konsolidovanje primenjuje se najmanje pet godina, odnosno poreskih perioda.

Ako se pre isteka roka iz stava 1. ovog člana izmene uslovi iz člana 55. st. 1. i 2. ovog zakona, ili se jedno pravno lice, više povezanih pravnih lica, ili sva povezana pravna lica u grupi naknadno opredele za pojedinačno oporezivanje pre isteka roka iz stava 1. ovog člana, sva povezana pravna lica su dužna da u poreskoj prijavi koja se podnosi za poreski period u kome su prestali uslovi za poresko konsolidovanje utvrde i srazmerno plate razliku na ime poreske privilegije koju su iskoristili.

Član 58

(Brisano)

Transferne cene

Član 59

Transfernom cenom smatra se cena nastala u vezi sa transakcijama sredstvima ili stvaranjem obaveza među povezanim licima.

Licem povezanim sa obveznikom smatra se ono fizičko ili pravno lice u čijim se odnosima sa obveznikom javlja mogućnost kontrole ili značajnijeg uticaja na poslovne odluke.

U slučaju posrednog ili neposrednog posedovanja najmanje 25% akcija ili udela smatra se da postoji mogućnost kontrole nad obveznikom.

Mogućnost značajnijeg uticaja na poslovne odluke postoji, pored slučaja predviđenog u stavu 3. ovog člana i kada lice posredno ili neposredno poseduje najmanje 25% glasova u obveznikovim organima upravljanja.

Licem povezanim sa obveznikom smatra se i ono pravno lice u kome, kao i kod obveznika, ista fizička ili pravna lica neposredno ili posredno učestvuju u upravljanju, kontroli ili kapitalu, na način predviđen u st. 3. i 4. ovog člana.

Licima povezanim sa obveznikom smatraju se bračni ili vanbračni drug, potomci, usvojenici i potomci usvojenika, roditelji, usvojioći, braća i sestre i njihovi potomci, dedovi i babe i njihovi potomci, kao i braća i sestre i roditelji bračnog ili vanbračnog druga, lica koje je sa obveznikom povezano na način predviđen u st. 3. i 4. ovog člana.

Izuzetno od st. 2. do 6. ovog člana, licem povezanim sa obveznikom smatra se i svako nerezidentno pravno lice iz jurisdikcije sa preferencijalnim poreskim sistemom.

Član 60

Obveznik je dužan da transakcije iz člana 59. stav 1. ovog zakona posebno prikaže u svom poreskom bilansu.

U svom poreskom bilansu obveznik je, u smislu stava 1. ovog člana, dužan da posebno prikaže kamatu po osnovu depozita, kao i kamatu po osnovu zajma, odnosno kredita, do nivoa propisanog odredbama člana 62. ovog zakona.

Obveznik je dužan da uz poreski bilans priloži dokumentaciju u okviru koje i na način koji propiše ministar finansija, zajedno sa transakcijama iz člana 59. stav 1. ovog zakona i st. 1. i 2. ovog člana, posebno prikazuje vrednost istih transakcija po

cenama koje bi se ostvarile na tržištu takvih ili sličnih transakcija da se nije radilo o povezanim licima (princip "van dohvata ruke").

Izuzetno od stava 3. ovog člana, u slučaju da je transakcija sa povezanim licem jednokratna i da njena vrednost nije veća od vrednosti prometa za koju je zakonom koji uređuje porez na dodatu vrednost propisana obaveza evidentiranja za porez na dodatu vrednost, odnosno ukupna vrednost transakcija sa jednim povezanim licem u toku poreskog perioda nije veća od vrednosti prometa za koju je zakonom koji uređuje porez na dodatu vrednost propisana obaveza evidentiranja za porez na dodatu vrednost, obveznik uz poreski bilans podnosi dokumentaciju u formi izveštaja u skraćenom obliku, u okviru koje nije dužan da posebno prikazuje vrednost istih transakcija po cenama utvrđenim po principu "van dohvata ruke".

U vrednost transakcije, odnosno ukupnu vrednost transakcija iz stava 4. ovog člana ne uključuju se kamate po osnovu zajmova, odnosno kredita, dati, odnosno primljeni avansi, kao i porez na dodatu vrednost.

Izuzetno od st. 3. i 4. ovog člana, obveznik nije dužan da po osnovu prodaje imovine iz člana 27. ovog zakona povezanim licu utvrđuje cenu te imovine po principu "van dohvata ruke", odnosno nije dužan da podnosi dokumentaciju iz st. 3. i 4. ovog člana.

U smislu stava 3. ovog člana, za potrebe prikazivanja vrednosti transakcije sa povezanim licem po transfernoj ceni i njene vrednosti po ceni utvrđenoj po principu "van dohvata ruke" dozvoljena je, kada je to primereno okolnostima slučaja, primena objedinjenog pristupa za veći broj pojedinačnih transakcija, odnosno razloženog pristupa u slučaju složenih transakcija, gde je jednom transakcijom obuhvaćen veći broj pojedinačnih transakcija.

U slučaju da se obveznikova transferna cena po osnovu transakcije sa pojedinačnim povezanim licem razlikuje od cene te transakcije utvrđene primenom principa "van dohvata ruke", on je dužan da u poresku osnovicu uključuje:

- 1) iznos pozitivne razlike između prihoda po osnovu transakcije po ceni utvrđenoj primenom principa "van dohvata ruke" i prihoda po osnovu te transakcije po transfernoj ceni, ili
- 2) iznos pozitivne razlike između rashoda po osnovu te transakcije po transfernoj ceni i rashoda po osnovu te transakcije po ceni utvrđenoj primenom principa "van dohvata ruke".

U slučaju kada je kod određivanja cene transakcije po principu "van dohvata ruke" utvrđen njen raspon, smatra se da se transferna cena te transakcije ne razlikuje od njene cene po principu "van dohvata ruke" ukoliko se vrednost transferne cene nalazi u okviru tog raspona.

U slučaju kada je kod cene transakcije po principu "van dohvata ruke" utvrđen njen raspon, a vrednost transferne cene transakcije je izvan tog raspona, cena po principu "van dohvata ruke" za potrebe primene stava 8. ovog člana je jednaka središnjoj vrednosti utvrđenog raspona.

Ministar finansija može predvideti slučajeve u kojima je dozvoljeno umanjenje iznosa koji se u skladu sa stavom 8. ovog člana uključuje u poresku osnovicu po osnovu transakcije između poreskog obveznika i određenog povezanog lica, s tim da to umanjenje ne može dovesti do umanjenja poreske osnovice obveznika ispod iznosa koji bi bio utvrđen po osnovu njene transferne cene.

Obveznik može umanjiti poresku osnovicu po osnovu transakcija sa povezanim licima samo u slučaju primene odgovarajućih odredbi međunarodnih ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja.

Odredbe st. 1. do 12. ovog člana odnose se i na transakcije između stalne poslovne jedinice iz člana 4. ovog zakona i njene nerezidentne centrale.

Član 61

Kod utvrđivanja cene transakcije po principu "van dohvata ruke", koriste se sledeće metode:

- 1) metoda uporedive cene na tržištu;
- 2) metoda cene koštanja uvećane za uobičajenu zaradu (metoda troškova uvećanih za bruto maržu);
- 3) metoda preprodajne cene;
- 4) metoda transakcione neto marže;
- 5) metoda podele dobiti;
- 6) bilo koja druga metoda kojom je moguće utvrditi cenu transakcije po principu "van dohvata ruke", pod uslovom da primena metoda prethodno navedenih u ovom stavu nije moguća ili da je ta druga metoda primerenija okolnostima slučaja od metoda prethodno navedenih u ovom stavu.

Prilikom utvrđivanja cene transakcije po principu "van dohvata ruke" koristi se ona metoda koja najviše odgovara okolnostima slučaja, pri čemu je moguće koristiti i kombinaciju više metoda kada je to potrebno.

Za potrebe utvrđivanja iznosa kamate koja bi se po principu "van dohvata ruke" obračunavala na zajmove, odnosno kredite između povezanih lica, ministar finansija može propisati iznose kamatnih stopa za koje će se smatrati da su u skladu sa principom "van dohvata ruke".

Poreski obveznik ima pravo da umesto iznosa kamatne stope iz stava 3. ovog člana za potrebe utvrđivanja iznosa kamatne stope koja bi se po principu "van dohvata ruke" obračunavala na zajam odnosno kredit sa povezanim licima, primeni opšta pravila o utvrđivanju cene transakcije po principu "van dohvata ruke" iz čl. 60. i 61. st. 1. i 2. ovog zakona.

Poreski obveznik koji se odluči da iskoristi pravo predviđeno u stavu 4. ovog člana, dužan je da opšta pravila o utvrđivanju cene transakcije po principu "van dohvata ruke" iz čl. 60. i 61. st. 1. i 2. ovog zakona primeni na sve zajmove, odnosno kredite sa povezanim licima.

Ukoliko poreski obveznik odluči da iskoristi pravo predviđeno u stavu 4. ovog člana, poreska uprava, za potrebe utvrđivanja iznosa kamate koja bi se po principu "van dohvata ruke" obračunavala na zajmove, odnosno kredite između tog obveznika i sa njima povezanih lica nije vezana iznosima kamatnih stopa iz stava 3. ovog člana.

Član 61a

Ministar finansija će, oslanjajući se na izvore vezane za oporezivanje transakcija između povezanih lica Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj (OECD), kao i drugih međunarodnih organizacija, bliže urediti primenu odredbi člana 10a i čl. 59. do 61. ovog zakona.

Član 61b

Republika, autonomna pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave ne smatraju se pravnim licima za svrhu primene čl. 59. do 61a ovog zakona.

Član 61v

Rezidentni obveznik koji se smatra krajnjim matičnim pravnim licem međunarodne grupe povezanih pravnih lica, u smislu odredaba ovog člana, dužno je da nadležnom poreskom organu dostavi godišnji izveštaj o kontrolisanim transakcijama međunarodne grupe povezanih pravnih lica (u daljem tekstu: godišnji izveštaj), na način koji propiše ministar finansija.

Međunarodna grupa povezanih pravnih lica (u daljem tekstu: međunarodna grupa), u smislu stava 1. ovog člana, je grupa lica koja su međusobno povezana po osnovu vlasništva ili kontrole u smislu MRS, odnosno MSFI, i čiji je ukupni konsolidovani prihod, iskazan u konsolidovanim finansijskim izveštajima za period koji prethodi periodu za koji postoji obaveza izveštavanja u smislu ovog člana, najmanje 750 miliona evra u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije na dan usvajanja konsolidovanih finansijskih izveštaja, i

1) čija jedna ili više članica ima obavezu da sastavlja, prikazuje, dostavlja i obelodanjuje konsolidovane finansijske izveštaje u skladu sa MRS, odnosno MSFI, ili bi tu obavezu imala kada bi bila pravno lice čijim akcijama se trguje na regulisanom tržištu u Republici ili izvan Republike, i

2) u kojoj je najmanje jedno pravno lice rezident druge poreske jurisdikcije u odnosu na ostale članice međunarodne grupe, ili je najmanje jedno pravno lice rezident jedne poreske jurisdikcije a podleže oporezivanju u drugoj poreskoj jurisdikciji po osnovu poslovanja preko stalne poslovne jedinice.

Krajnjim matičnim pravnim licem međunarodne grupe (u daljem tekstu: krajnje matično pravno lice), u smislu stava 1. ovog člana, smatra se pravno lice, članica međunarodne grupe, ukoliko:

1) neposredno ili posredno, nad jednim ili više pravnih lica, članica međunarodne grupe, ima vlasništvo ili kontrolu koja stvara obavezu pripreme, sastavljanja, prikazivanja, dostavljanja i obelodanjivanja konsolidovanih finansijskih izveštaja u skladu sa zahtevima MRS, odnosno MSFI, odnosno, koje bi takvu obavezu imalo kada bi bilo pravno lice čijim akcijama se trguje na regulisanom tržištu u Republici ili izvan Republike, i

2) ne postoji drugo pravno lice unutar međunarodne grupe koje ima neposredno ili posredno vlasništvo ili kontrolu nad tim licem, i koje ima obavezu iz tačke 1) ovog stava.

Godišnji izveštaj se dostavlja za poslovnu godinu krajnjeg matičnog pravnog lica, za koju to lice ima obavezu da priprema finansijski izveštaj.

Izuzetno od stava 4. ovog člana, u slučaju da se poslovna godina jedne ili više članica međunarodne grupe razlikuje od poslovne godine krajnjeg matičnog pravnog lica krajnje matično pravno lice u godišnji izveštaj za sve takve članice međunarodne grupe na isti način unosi:

1) podatke za poslovnu godinu te članice koja se završila u periodu od 12 meseci pre poslednjeg dana perioda za koji se dostavlja godišnji izveštaj, ili

2) podatke za period koji odgovara periodu iz stava 4. ovog člana.

Rezidentni obveznik, krajnje matično pravno lice, dužan je da nadležnom poreskom organu podnese godišnji izveštaj najkasnije u roku od 12 meseci od isteka poslovne godine za koju se dostavlja godišnji izveštaj.

Poreskom jurisdikcijom za potrebe ovog člana smatraće se svaka teritorija koja primenjuje zasebno poresko zakonodavstvo koje je nezavisno od propisa neke druge teritorije, bez obzira da li se smatra zasebnom državom ili delom teritorije druge države.

Ministar finansija, oslanjajući se na izvore vezane za dobru praksu u vezi sa izveštavanjem o kontrolisanim transakcijama Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj, bliže uređuje uslove i način podnošenja godišnjeg izveštaja.

Kamata "van dohvata ruke" i sprečavanje utanjene kapitalizacije

Član 62

Kod duga prema poveriocu sa statusom povezanog lica iz člana 59. ovog zakona, poreskom obvezniku, izuzev banci i privrednom društvu koje obavlja delatnost finansijskog lizinga u skladu sa propisima koji uređuju finansijski lizing (u daljem tekstu: davalac finansijskog lizinga), priznaje se kao rashod u poreskom bilansu iznos kamate i pripadajućih troškova na zajam, odnosno kredit do visine četverostruke vrednosti obveznikovog sopstvenog kapitala.

Za banke i davaoce finansijskog lizinga limit iz stava 1. ovog člana je desetostruki iznos obveznikovog sopstvenog kapitala.

Sopstveni kapital, u smislu ovog zakona, jednak je razlici između aktive na osnovu koje obveznik ostvaruje prihod i dugova sa njom povezanih, s tim što su i aktiva i dugovi uprosečeni za stanje na dan 1. januara i 31. decembra tekuće godine.

Ministar finansija bliže uređuje način sprečavanja utanjene kapitalizacije.

Deo deveti

UTVRĐIVANJE I NAPLATA POREZA NA DOBIT PRAVNIH LICA

Podnošenje poreske prijave

Član 63

Poreski obveznik je dužan da nadležnom poreskom organu podnese poresku prijavu u kojoj je obračunat porez, za period za koji se utvrđuje porez.

Uz poresku prijavu poreski obveznik je dužan da podnese i poreski bilans za period iz stava 1. ovog člana.

Poreska prijava podnosi se u roku od 180 dana od dana isteka perioda za koji se utvrđuje porez.

Pored poreske prijave iz stava 3. ovog člana, obveznik iz člana 34. stav 1. ovog zakona podnosi i poresku prijavu u roku koji je propisan stavom 2. tog člana ovog zakona.

Poreski obveznik iz člana 34. stav 4. ovog zakona podnosi isključivo poreske prijave u rokovima propisanim stavom 5. tog člana ovog zakona.

Izuzetno od stava 3. ovog člana, u slučaju statusne promene koja ima za posledicu prestanak društva, poreska prijava podnosi se u roku od 60 dana od dana statusne promene.

Ako poreski obveznik uz poresku prijavu ne podnese i poreski bilans smatra se da poreska prijava nije podneta.

Odredbe st. 1. do 3. ovog člana shodno se primenjuju i na nerezidentnog obveznika iz člana 5. ovog zakona.

Sadržaj poreske prijave i poreskog bilansa koje podnosi poreski obveznik iz člana 1. st. 1. do 3. i člana 5. ovog zakona bliže uređuje ministar finansija.

Član 64

Obveznik poreza koji u toku godine otpočne sa obavljanjem delatnosti dužan je da podnese poresku prijavu u roku od 15 dana od dana upisa u registar nadležnog organa.

U poreskoj prijavi iz stava 1. ovog člana obveznik daje procenu prihoda, rashoda i dobiti za poreski period koji, za obveznika registrovanog do 15. u mesecu, započinje mesecom u kome je registrovan, a za obveznika registrovanog od 16. do kraja meseca, prvim narednim mesecom. U poreskoj prijavi obveznik obračunava i mesečni iznos akontacije poreza na dobit.

Obveznik - stečajni dužnik nad kojim je u toku godine obustavljen stečajni postupak usled prodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica, dužan je da podnese poresku prijavu u roku od 15 dana od pravosnažnosti rešenja o obustavi stečajnog postupka.

U poreskoj prijavi iz stava 3. ovog člana obveznik daje procenu prihoda, rashoda i dobiti za poreski period koji započinje narednim danom u odnosu na dan pravosnažnosti rešenja o obustavi stečajnog postupka. U poreskoj prijavi obveznik obračunava i mesečni iznos akontacije poreza na dobit.

Odredbe st. 3. i 4. ovog člana shodno se primenjuju i u slučaju obustave postupka likvidacije u toku godine.

Član 65

(Brisan)

Obračunavanje i plaćanje poreza

Član 66

Poreski obveznik je dužan da u poreskoj prijavi obračuna porez na dobit za poreski period za koji se prijava podnosi.

Ako je obveznik poreza u vidu akontacije platio manje poreza nego što je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi, dužan je da razliku uplati najkasnije do podnošenja poreske prijave.

Ako je obveznik poreza u vidu akontacije platio više poreza nego što je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi, više plaćeni porez uračunava se kao akontacija za naredni period ili se obvezniku vraća na njegov zahtev.

Član 67

Poreski obveznik, osim nedobitne organizacije i poreskog obveznika iz člana 34. ovog zakona, sa izuzetkom poreskog obveznika u postupku reorganizacije, tokom godine porez na dobit plaća u vidu mesečnih akontacija, čiju visinu utvrđuje na osnovu oporezive dobiti koja ne sadrži kapitalne dobitke i gubitke, a koja je iskazana u poreskoj prijavi za prethodnu godinu, odnosno prethodni poreski period, i u kojoj se iskazuju i podaci od značaja za utvrđivanje visine akontacije u tekućoj godini.

Mesečna akontacija poreza na dobit plaća se do 15-og u mesecu za prethodni mesec.

Plaćanje mesečnih akontacija u skladu sa poreskom prijavom iz stava 1. ovog člana vrši se za mesec u kome je prijava podneta, i to počev od prvog dana narednog meseca u odnosu na mesec u kome je prijava podneta.

Do početka plaćanja mesečne akontacije u skladu sa stavom 3. ovog člana, obveznik u tekućoj godini plaća mesečnu akontaciju u visini koja odgovara mesečnoj akontaciji iz poslednjeg meseca prethodnog poreskog perioda, a početkom plaćanja mesečne akontacije u skladu sa stavom 3. ovog člana, visina tih akontacija se koriguje naviše ili naniže, tako da se ukupno plaćene akontacije od početka tekuće godine, odnosno početka poreskog perioda dovedu na iznos kao da je uplata akontacija vršena u skladu sa poreskom prijavom iz stava 3. ovog člana.

Na iznos mesečnih akontacija koje nisu plaćene u roku utvrđenom u stavu 2. ovog člana, poreski obveznik dužan je da obračuna i plati kamatu, u skladu sa zakonom kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Član 68

Ako u tekućoj godini dođe do značajnih promena u poslovanju obveznika, promene poreskih instrumenata ili drugih okolnosti koje bitno utiču na visinu mesečne akontacije poreza, poreski obveznik može, po podnošenju poreske prijave iz člana 63. stav 1. ovog zakona, podneti poresku prijavu sa poreskim bilansom, u kojoj će iskazati podatke od značaja za izmenu mesečne akontacije i obračunati njenu visinu, najkasnije u roku od 30 dana po isteku perioda za koji se sastavlja poreski bilans.

Poreski obveznik može započeti plaćanje akontacije u skladu sa poreskom prijavom iz stava 1. ovog člana za mesec u kome je prijava podneta, i to počev od prvog dana narednog meseca u odnosu na mesec u kome je prijava podneta.

Član 68a

Poreski obveznik koji nema obavezu plaćanja poreza na dobit u vidu mesečnih akontacija u skladu sa ovim zakonom, porez na dobit plaća za poreski period u roku propisanom za podnošenje poreske prijave i poreskog bilansa za taj period.

Član 69

Ako obveznik poreza ne podnese poresku prijavu ili ako se u postupku poreske kontrole utvrdi da je poreska prijava nepotpuna, da sadrži netačne podatke ili da postoje drugi nedostaci i nepravilnosti od značaja za utvrđivanje poreske obaveze, Poreska uprava utvrđuje poresku obavezu za poreski period, odnosno mesečnu akontaciju za tekuću godinu, u skladu sa zakonom kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Član 70

(Brisan)

Član 70a

Rešenje po podnetoj poreskoj prijavi iz člana 40. stav 10. ovog zakona nadležni poreski organ donosi u roku od 15 dana od dana prijema prijave.

Porez utvrđen rešenjem nadležnog poreskog organa iz stava 1. ovog člana, poreski obveznik je dužan da uplati u roku od 15 dana od dana kada mu je rešenje dostavljeno.

Porez po odbitku

Član 71

Porez po odbitku na prihode iz člana 40. st. 1, 3, 4. i 15. ovog zakona za svakog obveznika i za svaki pojedinačno ostvareni, odnosno isplaćeni prihod isplatić obračunava, obustavlja i uplaćuje na propisane račune u roku od tri dana od dana kada je prihod ostvaren, odnosno isplaćen.

Prihod iz stava 1. ovog člana je bruto prihod koji bi nerezidentno pravno lice, odnosno rezidentni obveznik ostvario, odnosno naplatio da porez nije odbijen od ostvarenog, odnosno isplaćenog prihoda.

Poreska prijava za porez po odbitku iz stava 1. ovog člana podnosi se u roku od tri dana od dana isplate prihoda na koji se obračunava i plaća porez po odbitku u skladu sa ovim zakonom.

Porez po odbitku iz stava 1. ovog člana obračunava se i plaća po propisima koji važe na dan ostvarivanja, odnosno isplate prihoda.

Član 71a

Ako poreska prijava sadrži nedostatke u pogledu formalne ispravnosti i matematičke tačnosti, Poreska uprava u elektronskom obliku obaveštava podnosioca poreske prijave o tim nedostacima.

Ponovno dostavljanje poreske prijave sa otklonjenim nedostacima iz stava 1. ovog člana, ne smatra se podnošenjem izmenjene poreske prijave.

Poreska prijava smatra se podnetom kada Poreska uprava potvrdi formalnu ispravnost i matematičku tačnost iskazanih podataka, dodeli broj prijave, broj odobrenja za plaćanje ukupnog iznosa obaveze po tom osnovu i u elektronskom obliku dostavi te informacije podnosiocu poreske prijave.

Čl. 72 i 73*

(Prestali da važe)

Primena zakona koji uređuje poreski postupak

Član 74

U pogledu utvrđivanja, naplate i povraćaja poreza, pravnih lekova, kaznenih odredaba i drugih pitanja koja nisu uređena ovim zakonom primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Čl. 75 i 76

(Brisani)

Čl. 77-110*

(Prestali da važe)

Jemstvo

Član 111

Za isplatu poreza po odbitku jemči isplatilac prihoda.

Za neizmirene poreske obaveze pravnog lica organizovanog u obliku ortačkog društva neograničeno solidarno odgovara svaki član društva svojom imovinom.

Za neizmirene poreske obaveze pravnog lica organizovanog u obliku komanditnog društva odgovara neograničeno solidarno komplementar.

Akcionar, odnosno član društva sa ograničenom odgovornošću koji poseduje 50% i više akcija, odnosno udela odgovara neograničeno solidarno za neizmirene poreske obaveze zavisnog društva.

Poreske obaveze u smislu st. 2. do 4. ovog člana obuhvataju i troškove prinudne naplate, kamate i novčane kazne, kao i troškove poresko-prekršajnog postupka.

Deo deseti KAZNENE ODREDBE

Član 112**

(Prestao da važi)

Član 112a

U slučaju da poreski obveznik propusti da priloži uz poreski bilans dokumentaciju iz člana 60. stav 3. ovog zakona, odnosno priloži je u nepotpunom obliku, nadležni poreski organ će mu izdati opomenu i naložiti da to učini ili da je dopuni u roku koji ne može biti kraći od 30 niti duži od 90 dana od dana dostavljanja opomene.

Član 113**

(Prestao da važi)

Član 114*

(Prestao da važi)

Deo jedanaesti PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 115

Obveznik koji je do dana stupanja na snagu ovog zakona stekao pravo na poresko oslobođenje i olakšice iz čl. 42. i 46. Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 i 54/99) ima pravo da koristi to oslobođenje do isteka roka do koga je utvrđeno.

Član 116

Postupak utvrđivanja i naplate poreza na dobit preduzeća za 2001. godinu, koji je započet po čl. 43. i 60a Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 i 54/99) okončaće se u skladu sa tim zakonom.

Član 117

Poreski bilans za period od 1. januara do 30. juna 2001. godine sastaviće se u skladu sa propisima koji su važili do dana početka primene ovog zakona.

Poreski bilans iz stava 1. ovog člana podnosi se u roku od osam dana po isteku roka propisanog za podnošenje polugodišnjeg obračuna rezultata poslovanja.

Član 118

Danom početka primene ovog zakona prestaje da važi Zakon o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 i 54/99).

Do donošenja propisa po odredbama ovog zakona primenjivaće se propisi doneti na osnovu zakona iz stava 1. ovog člana.

Član 119

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjivaće se od 1. jula 2001. godine, osim člana 107. koji se primenjuje od dana stupanja na snagu Zakona.

Samostalni član Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća

("Sl. glasnik RS", br. 80/2002)

Član 9[s1]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjuje se od 1. januara 2003. godine, osim člana 1. koji se primenjuje od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća

("Sl. glasnik RS", br. 43/2003)

Član 5[s2]

Banke i druge finansijske organizacije poreski bilans za 2003. godinu i naredne godine sastavljaju u skladu sa članom 2. ovog zakona.

Član 6[s2]

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća

("Sl. glasnik RS", br. 84/2004)

Član 50[s3]

Efekti usklađivanja početnog stanja u poslovnim knjigama od 1. januara 2004. godine, radi primene MRS u skladu sa propisima koji uređuju računovodstvo, i član 16. ovog zakona, nisu od uticaja na utvrđenu poresku obavezu obveznika za 2003. godinu i na visinu utvrđene akontacije za 2004. godinu.

Član 51[s3]

Vlada Republike Srbije urediće način utvrđivanja i plaćanja mesečnih akontacija poreza na dobit za 2004. godinu posle stupanja na snagu ovog zakona.

Član 52[s3]

Poreski kredit iz člana 30. ovog zakona, poreski obveznik može ostvarivati u 2004. godini po osnovu ulaganja u osnovna sredstva koja su izvršena u skladu sa odredbama tog člana, od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 53[s3]

Obveznik koji je do dana stupanja na snagu ovog zakona stekao pravo i započeo korišćenje poreske olakšice po članu 49. Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 25/2001, 80/2002 i 43/2003), nastavlja sa korišćenjem te olakšice do isteka roka njenog korišćenja, pod uslovima koji su bili propisani odredbama tog člana.

Član 54[s3]

Poreski obveznici koji ostvare pravo na poreske podsticaje po ovom zakonu, ne mogu se dovesti u nepovoljniji položaj u pogledu uslova i rokova za ostvarivanje tih prava zbog naknadne izmene zakona i drugih propisa.

Član 55[s3]

Poreski bilans za 2004. godinu sastaviće se u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 56[s3]

Odredbe čl. 1-14. i čl. 16-19. ovog zakona primenjivaće se od 1. januara 2004. godine.

Član 57[s3]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća

("Sl. glasnik RS", br. 18/2010)

Član 71[s4]

Poreski obveznik koji do 31. decembra 2009. godine nije ostvario pravo na poreski podsticaj iz čl. 50a i 50b Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 25/01, 80/02, 80/02 - dr. zakon, 43/03 i 84/04), navedene poreske podsticaje koristi pod uslovima utvrđenim propisima koji važe od 1. januara 2010. godine.

Član 72[s4]

Poreski obveznik koji je do 31. decembra 2009. godine ostvario pravo na prenos kapitalnog gubitka i prenos gubitka iz člana 30. stav 3. i člana 32, kao i na prenos neiskorišćenog dela poreskog kredita iz člana 52. stav 4. Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 25/01, 80/02, 80/02 - dr. zakon, 43/03 i 84/04) i iskazao podatke u poreskom bilansu i poreskoj prijavi za 2009. godinu, može to pravo da koristi do isteka roka i na način propisan tim zakonom.

Član 73[s4]

Propise iz čl. 3, 18, 30, 53. i 59. ovog zakona, ministar finansija doneće najkasnije u roku od 12 meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 74[s4]

Poreski bilans za 2009. godinu sastaviće se u skladu sa propisima koji su važili na dan 31. decembra 2009. godine.

Član 75[s4]

Po odredbama ovog zakona vršiće se utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev od 1. januara 2010. godine, saglasno odredbama čl. 3, 6, 8, 9, 10, 11, 15, 16, 18, 20, 21, 29, 33, 34, 39, 40, 41, 47, 52, 58. i 59. ovog zakona.

Član 76[s4]

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

**Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama
Zakona o porezu na dobit pravnih lica**

("Sl. glasnik RS", br. 101/2011)

Član 13[s5]

Odredbe ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2012. godinu.

Član 14[s5]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a odredba člana 1. stav 1. ovog zakona primenjuje se od 1. februara 2012. godine.

**Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama
Zakona o porezu na dobit pravnih lica**

("Sl. glasnik RS", br. 119/2012)

Član 53[s6]

Poreski obveznik koji je do 31. decembra 2012. godine, ostvario pravo na poreske podsticaje iz čl. 45, 48a, 50a i 50b Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Službeni glasnik RS", br. 25/01, 80/02, 80/02 - dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10 i 101/11) i iskazao podatke u poreskom bilansu i poreskoj prijavi za 2012. godinu, može to pravo da koristi do isteka roka i na način propisan tim zakonom.

Član 54[s6]

Poreski obveznik koji do 31. decembra 2012. godine, nije ispunio uslove za ostvarivanje prava na poreski podsticaj iz člana 50a Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Službeni glasnik RS", br. 25/01, 80/02, 80/02 - dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10 i 101/11), navedeni poreski podsticaj koristi pod uslovima utvrđenim propisima koji važe od 1. januara 2013. godine.

Član 55[s6]

Propise iz čl. 1, 15, 38. i 42. ovog zakona, ministar finansija doneće najkasnije u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 56[s6]

Odredbe ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2013. godinu, a odredbe čl. 1, 6, 7, 15, 18, 19, 22, 47. i 48. ovog zakona primenjuju se od narednog dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Akontaciju poreza na dobit pravnih lica za 2013. godinu, koja se utvrđuje u poreskoj prijavi za 2012. godinu, obveznik utvrđuje i plaća primenom stope iz člana 17. ovog zakona.

Do početka plaćanja mesečne akontacije u skladu sa stavom 2. ovog člana, obveznik plaća akontaciju, počev za januar 2013. godine do početka plaćanja akontacije utvrđene u poreskoj prijavi za 2012. godinu, u visini koja odgovara iznosu akontacije obračunate za mesec decembar 2012. godine, uvećanom za 50%.

Član 57[s6]

Obveznik koji porez utvrđuje za poreski period različit od kalendarske godine dužan je da akontaciju za januar 2013. godine, i svaki naredni mesec 2013. godine, do isteka poreskog perioda u 2013. godini, uveća za 50%.

Za poreski period koji je započeo u 2012. godini, i koji ističe u 2013. godini, obveznik iz stava 1. ovog člana poreski bilans podnosi u skladu sa odredbama ovog zakona, a konačnu poresku obavezu obračunava primenjujući poresku stopu koja predstavlja ponderisani prosek poreskih stopa od 10% i 15%.

Ponderisana prosečna poreska stopa iz stava 2. ovog člana obračunava se tako što se iznos dobijen množenjem broja 10 i broja meseci poreskog perioda tokom kalendarske 2012. godine, sabere sa iznosom dobijenim množenjem broja 15 i broja meseci poreskog perioda tokom kalendarske 2013. godine, tako dobijeni iznos podeli sa 12 i doda oznaka %.

Član 58[s6]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

**Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama
Zakona o porezu na dobit pravnih lica**

("Sl. glasnik RS", br. 47/2013)

Član 20[s7]

Odredbe ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2013. godinu, a odredbe čl. 9, 10. i 18. ovog zakona primenjuju se od narednog dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Odredba člana 1. stav 4. ovog zakona primenjuje se od dana stupanja na snagu zakona kojim se uređuje oporezivanje posebnim porezom po tonaži broda.

Član 21[s7]

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica

("Sl. glasnik RS", br. 108/2013)

Član 3[s8]

Poreski obveznik koji je do 31. decembra 2013. godine ostvario pravo na poreski podsticaj iz člana 48. Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Službeni glasnik RS", br. 25/01, 80/02, 80/02 - dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12 i 47/13) i iskazao podatke u poreskom bilansu i poreskoj prijavi za 2013. godinu, može to pravo da koristi do isteka roka i na način propisan tim zakonom.

Član 4[s8]

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjivaće se od 1. januara 2014. godine.

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica

("Sl. glasnik RS", br. 142/2014)

Član 20[s9]

Na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze obveznika nad kojima nije okončan, odnosno zaključen postupak koji se sprovodi u skladu sa zakonom kojim se uređuje likvidacija, odnosno u skladu sa zakonom kojim se uređuje stečaj, do dana stupanja na snagu ovog zakona, primenjuju se odredbe Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Službeni glasnik RS", br. 25/01, 80/02, 80/02 - dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13 i 68/14 - dr. zakon).

Član 21[s9]

Odredbe čl. 3. i 12. ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze za 2014. godinu.

Odredbe člana 9. st. 7. do 9, člana 18. stav 1. i člana 19. ovog zakona primenjuju se od dana koji je određen zakonom kojim se uređuju poreski postupak i poreska administracija kao dan od kojeg se poreske prijave podnose isključivo u elektronskom obliku.

Član 22[s9]

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica

("Sl. glasnik RS", br. 112/2015)

Član 27[s10]

Odredbe čl. 18, 19, 25. i 26. ovog zakona primenjuju se od 1. marta 2016. godine.

Član 28[s10]

Ovaj zakon stupa na snagu 1. januara 2016. godine.

**Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama
Zakona o porezu na dobit pravnih lica**

("Sl. glasnik RS", br. 113/2017)

Član 18[s11]

Poreski obveznik koji do 31. decembra 2017. godine nije ispunio uslove za ostvarivanje prava na poresko oslobođenje iz člana 50a Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Službeni glasnik RS", br. 25/01, 80/02, 80/02 - dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 - dr. zakon, 142/14, 91/15 - autentično tumačenje i 112/15), navedeni poreski podsticaj koristi pod uslovima propisanim ovim zakonom.

Član 19[s11]

Odredbe čl. 2, 3. i 4. ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze za 2017. godinu.

Odredbe čl. 9. i 17. ovog zakona primenjuju se od 1. aprila 2018. godine.

Odredbe čl. 7. i 16. ovog zakona primenjuju se od 1. avgusta 2018. godine.

Član 20[s11]

Ovaj zakon stupa na snagu 1. januara 2018. godine.

**Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama
Zakona o porezu na dobit pravnih lica**

("Sl. glasnik RS", br. 95/2018)

Član 14[s12]

Odredbe člana 10. Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Službeni glasnik RS", br. 25/01, 80/02, 80/02 - dr. zakon, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 - dr. zakon, 142/14, 91/15 - autentično tumačenje, 112/15 i 113/17) primenjuju se na obračun amortizacije stalnih sredstava stečenih zaključno sa 31. decembrom 2018. godine, odnosno poslednjim danom poreskog perioda koji počinje u 2018. godini, a za stalna sredstva razvrstana u grupe II-V najkasnije na obračun amortizacije tih sredstava zaključno sa 31. decembrom 2028. godine, odnosno poslednjim danom poreskog perioda koji počinje u 2028. godini.

Ukoliko je, primenom stava 1. ovog člana, krajnji saldo za: II grupu manji od 10%; III grupu manji od 15%; IV grupu manji od 20% i V grupu manji od 30%, u odnosu na saldo utvrđen na dan 31. decembra 2018. godine, odnosno na poslednji dan poreskog perioda koji počinje u 2018. godini, kao rashod amortizacije priznaje se celokupan saldo grupe.

Obračun amortizacije u skladu sa odredbama člana 1. ovog zakona primenjuje se za stalna sredstva stečena počev od 1. januara 2019. godine, odnosno od prvog dana poreskog perioda koji počinje u 2019. godini.

Član 15[s12]

Odredbe ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2019. godinu, odnosno za poreski period koji počinje u 2019. godini, a odredbe člana 4. ovog zakona primenjuju se od dana stupanja na snagu ovog zakona, odnosno na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2018. godinu.

Odredbe člana 5. ovog zakona primenjuju se na prihode ostvarene po osnovu naknade za iskorišćavanje autorskog dela ili predmeta srodnog prava, koji su deponovani u registar nadležnog organa, počev od 1. januara 2019. godine.

Odredba stava 2. ovog člana shodno se primenjuje i na prihode koje ostvari nosilac prava ili podnosilac prijave u vezi sa pronalaskom, na osnovu zakona kojim se uređuju patenti.

Član 16[s12]

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

**Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama
Zakona o porezu na dobit pravnih lica**

("Sl. glasnik RS", br. 86/2019)

Član 9[s13]

Odredbe ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2020. godinu, odnosno za poreski period koji počinje u 2020. godini, a odredbe člana 1. ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2019. godinu.

Član 10[s13]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica

("Sl. glasnik RS", br. 153/2020)

Član 10[s14]

Odredbe ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2021. godinu, odnosno za poreski period koji počinje u 2021. godini.

Odredbe člana 1. stav 2, člana 2. stav 5. i člana 3. ovog zakona primenjuju se od dana stupanja na snagu zakona kojim se uređuje digitalna imovina.

Član 11[s14]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica

("Sl. glasnik RS", br. 118/2021)

Član 2[s15]

Odredbe ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2022. godinu, odnosno za poreski period koji počinje u 2022. godini.

Član 3[s15]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".